

ပြည်ထောင်စု
ပညာရေးနှင့်
ကစားပွဲဝန်ကြီးဌာန

Who Was Walt Disney?

မေ့ရဲရံရဲကလေးကမ္ဘာကို ပန်ဝှီးပေးခဲ့သော ခေါင်းထိခွေခေ

ထွင်ဝင်းထွင်

by
Whitney Stewart

ပုံနှိပ်ပျက်တမ်း

- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်စန္ဒာမာလာ
(စိန်မိုးယံစာအုပ်တိုက်-၀၀၈၇၉)
အမှတ်(၁၅)၊ အောင်တော်မူလမ်း၊
မြေနီကုန်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးမျိုးမြင့်
(ပွင့်သစ်ပုံနှိပ်တိုက်-၀၀၃၅၆)
အမှတ်(၃၇)၊ ၁၆၅လမ်း၊
တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- စာအုပ်ချုပ် - ကိုဇော်ဝင်း
- ဖလင် - အီးဂဲလ်
- အုပ်ရေ - ၁၀၀၀
- ထုတ်ဝေခြင်း - ပထမအကြိမ်၊
၂၀၁၇-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ။
- ရောင်းဈေး - ၁၀၀၀

ပျော်စရာကလေးကမ္ဘာကို ဖန်တီးပေးခဲ့သော ဝေါ့ထ်ဒစ္စနေ

Who Was Walt Disney?

By Whitney Stewart

ထွဋ်ဝင်းထွဋ်

အရဟံ ဗဟိ-အန္တ-ဝယ် သုဂတံ
အမိတံ ဝိရုဇံ လလိတံ အတုလံ
စရုဏံ တိ-ဘဂ္ဂုပ-သမံ ယမကံ
သုခဒံ သရုဏံ ပနာမာမိ ဝိနံ

မာတိကာ

၁။	ဝေါ့ထံဒစ္စနေဆိုတာဘယ်သူလဲ	၇
၂။	အခန်း (၁) စိုက်ပျိုးရေးခြံ	၁၁
၃။	အခန်း (၂) သတင်းစာပို့တဲ့ လူငယ်လေး	၁၉
၄။	အခန်း (၃) ကမ္ဘာလောကကြီးကို ရှုမြင်ခြင်း	၂၉
၅။	အခန်း (၄) လှုပ်ရှားနေတဲ့ ပုံများ	၃၇
၆။	အခန်း (၅) ဟောလီးဝုဒ်	၄၇
၇။	အခန်း (၆) မစ်ကီလို့ခေါ်တဲ့ ကြွက်ကလေးတစ်ကောင်၅၉	၅၉
၈။	အခန်း (၇) သူ့ဘဝ အတက်နှင့်အကျ	၇၁
၉။	အခန်း (၈) စနိုးဝိုက်	၈၇
၁၀။	အခန်း (၉) သပိတ်မှောက်ခြင်း	၉၅
၁၁။	အခန်း (၁၀) စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေးတစ်ခု	၁၀၇
၁၂။	အခန်း (၁၁) နောက်ဆုံးခရီး	၁၂၁

ဝေါ့ထံဒစနေဆိုတာ ဘယ်သူလဲ

ဝေါ့ထံဒစနေသည် စာသင်ခန်းလူပြန်ဖြစ်ရသည်ကို သဘောကျသည်။ လူတွေအာရုံစိုက်အောင် ဘယ်အရာမဆို သူလုပ် မည်ဟု တစ်ချိန်က သူပြောဖူးသည်။ မစ်ဆူရီပြည်နယ်၊ မာဆယ်လင်းမြို့ရှိ သူ၏ အတန်းဖော်သူငယ်ချင်းများက သူ၏ တင်ဆက်ပြသမှုများကို နှစ်သက်ကြသည်။

တစ်ချိန်တွင် လယ်ကြွက်တစ်ကောင် သူဖမ်းမိခဲ့သည်။ ကြီး
 တစ်ချောင်းကို လည်ပတ်ကြီးပြုလုပ်၍ ကြွက်ကို ကြီးမှဆွဲခဲ့သည်။
 သူသည် စာသင်ခန်းထဲသို့ မြူးကြွကြွနှင့် ဝင်လာပြီး သူ၏အချစ်တော်
 တိရစ္ဆာန်လေးကို အခန်းထဲ လျှောက်ပြခဲ့သည်။ ကြောက်စရာ
 အကောင်ငယ်လေးကို တွေ့မြင်ရ၍ တချို့က ကြောက်လန့်အော်ဟစ်
 ခဲ့ကြသည်။ ဝေါ့ထ်၏ဆရာဖြစ်သူက အပြေးအလွှားရောက်လာပြီး
 ဝေါ့ထ်၏ ကျီစယ်နောက်ပြောင်မှုကို ရပ်ခိုင်းခဲ့သည်။ သူ့ကို အပြစ်
 ပေးခဲ့သည်။ သို့သော် သူကတော့ ဂရုမစိုက်ပေ။ သူနှင့် သူ့ကြွက်
 သည် ထိုနေ့အတွက် နာမည်ကြီးသွားသည်။

ထိုအချိန်က ဝေါ့ဒစ္စနေးသည် ထိုကဲ့သို့ နာမည်ကြီးခဲ့မှုကို
 မသိခဲ့ချေ။ တစ်ချိန်တွင် မစ်ကီဟု အမည်ပေးထားသော အခြားကြွက်

တစ်ကောင်ကြောင့် ဝေ့ထိဒစွနေသည် ကမ္ဘာတစ်လွှား လူသိများသော
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အခန်း-(၁)
စိုက်ပျိုးရေးခြံ

(၁၉၀၁)ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၅)ရက်နေ့တွင် ဂေါ်လ်တာ အေလီယတ်ဒစ္စနေး (Walter Elisa Disney) ကို ဒျီကာဂိုမြို့၊ နော့ထ် ထရစ်အဲဗင်းနယူး(North Tripp Avenue) ရှိ နှစ်ထပ်တိုက်လေး၏ အပေါ်ထပ် အိပ်ရာတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။

ဝေါ့ထ်၏ဖခင် အေလီယတ်ကိုယ်တိုင် သူ့တို့အိမ်ကို ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ ဝေါ့ထ်၏ မိခင် ဖလော်ရာ (Flora) သည် ကျောင်းဆရာမအဖြစ် သင်တန်းတက်ခဲ့သော်လည်း ကလေး ငါးယောက်ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ရမည် ဖြစ်၍ အလုပ်ကို စွန့်လွှတ် ခဲ့သည်။ သူမ၏ခင်ပွန်းဖြစ်သူမှာ စိတ်တိုတတ်ပြီး ခက်ထန် သလောက် ဖလော်ရာသည် ရင်းနှီးပျူငှာဖော်ရွေ တတ်သော သဘောရှိသည်။

ဝေါ့ထ်ဒစ္စနေ လေးနှစ်သားအရွယ်လောက်တွင် သူတို့မိသားစု နေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ စရိုက်ကြမ်းလာ၍ မိသားစုတစ်ခုလုံး မစ်ဆူရီပြည်နယ်၊ မာဆယ်လင်းရှိ စိုက်ပျိုးရေးခြံတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ ခဲ့ကြသည်။ ထိုနေရာသည် ဝေါ့ထ်ဒစ္စနေ၏ ကလေးဘဝတွင် အပျော် ရွှင်ဆုံး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဝေ့ထိက သူ့အိမ်သစ်လေးကို သဘောကျသည်။ မာဆယ်
 လင်းမြို့ ကလေးမှာ ငယ်သော်လည်း ဝေ့ထိသည် စတိုးဆိုင်ငယ်လေး
 များရှိသော အဓိကလမ်းမကြီးတစ်လျှောက် ခြေဦးတည့်ရာ လျှောက်သွား
 ရမှုကို စိတ်လှုပ်ရှားခံစားရသည်။

စိုက်ပျိုးရေးခြံတစ်ဝိုက်တွင် အကိုင်းအခက်များ ညွတ်ကျနေ
 သော မိုးမခပင်များ၊ ပန်းသီး၊ မက်မွန်သီးနှင့် မက်မန်းသီးပင်များ
 ပေါက်ရောက်နေသည်။ ယုန်ငယ်ကလေးများ၊ ရှဉ့်ကလေးများ၊
 သစ်ကိုင်းနေ သားပိုက်ကောင်များ၊ မြေခွေးများနှင့် ရက်ကွန်းဝက်ဝံ
 ငယ်ကလေးများ ရေကန်တစ်ဝိုက်တွင် ပြေးလွှားသွားလာနေကြပုံကို
 ဝေ့ထိစောင့်ကြည့်ခဲ့သည်။

သူသည် မကြာခဏ ဝက်ကိုစီးရင်း ရွံ့နွံထဲသို့ လိမ့်ကျစေကာမူ ဝက်စီးရတာကို သဘောကျသည်။ သူနှင့် သူ့သူငယ်ချင်းများသည် မွေးမြူရေးခြံဟောင်းတစ်ခုမှ ချာလီဆိုသော မြင်းကို ခပ်ရွရွလေး စီးကြသည်။ ချာလီက ၎င်း၏ကျောကုန်းပေါ် မည်သူတွေစီးစီး ဂရုမထားဘဲ သစ်ပင်များကြား သွားလာနေသည်။ ဝေါ့ထ်သည် သစ်ကိုင်းနှင့် တိုက်မိခံရမည်စိုး၍ မြင်းပေါ်မှ ခုန်ချခဲ့ရဖူးသည်။

ဝေါ့ထ်မိဘများနှင့် အစ်ကိုများဖြစ်သည့် ဟားဘတ် (Herbert) ၊ ရေမွန် (Raymond) ၊ ရွိုင်း (Roy) တို့မှာမူ ဝေါ့ထ်ကို ကျောင်းထားနိုင်ရန်အတွက် စိုက်ပျိုးရေးခြံတွင် ကြိုးစားလုပ်ကိုင် နေကြရသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အသက် (၇)နှစ်အရွယ်တွင်အထိ ကျောင်းပညာကို စပြီး မသင်ခဲ့ရသေးပေ။ ထိုအချိန်တွင် သူ၏ညီမ ဖြစ်သူ အသက်ငါးနှစ်အရွယ်ရှိ ရုသ်(Ruth) မှာမူ ကျောင်းတက်ရန် အသင့်ဖြစ်နေသည်။ ညီမဖြစ်သူနှင့်အတူ ကျောင်းပညာကို စတင် ခဲ့ခြင်းသည် သူ့ဘဝတွင် ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြစ်စရာအကောင်းဆုံးဟု ဝေါ့ထ်က ပြောခဲ့သည်။

ကျောင်းချိန်ပြီးလျှင် ဝေါ့ထ်သည် ငါးမျှားသည်။ တွင်းနှိုက် သည်။ ဆောင်းရာသီတွင် ရေခဲနေသော ချောင်းအတွင်း သူသည် စက်တံစီးသည်။ သို့မဟုတ် စွတ်ဖားလှည်းစီးသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့များ တွင် ဝေါ့ထ်သည် အိမ်နီးနားချင်းများသို့ သွားရောက်လည်ပတ်သည်။ တစ်ခါတရံတွင် ဖခင်အေလီယက်က တယောထိုးသည်။ ယင်းအချိန်

သည် သူ့ဖခင် စိတ်ကောင်းဝင်နေသည့်အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။

ဝေ့ထံသည် လူများကို အမြဲတမ်းဖျော်ဖြေတင်ဆက်လိုသည်။ သူတို့ကို ပျော်စေချင်သည်။ တစ်ခါက သရုပ်ဆောင်အဖွဲ့တစ်ခုသည် ပီတာပင် (Peter Pan) ဇာတ်လမ်းကပြဖျော်ဖြေရန် မြို့သို့ ရောက်လာကြသည်။ ထိုဇာတ်လမ်းမှာ ဘယ်တော့မှ မကြီးထွားသော လူငယ်လေးတစ်ယောက်အကြောင်း ဖြစ်သည်။ ဝေ့ထံက ယင်းပြဇာတ်ကို နှစ်သက်သည်။ သူ၏ကျောင်းပြဇာတ်တွင် ဝေ့ထံက ပီတာအဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ သူ၏အစ်ကို ရှိုင်းက ဝေ့ထံကို လေထဲတွင် ပျံဝဲနေစေရန် ဝိုင်ယာကြိုးများဖြင့် ချိတ်ပြီး မတင်ပေးခဲ့သည်။ ပရိသတ်အမြင်တွင် ဝေ့ထံသည် လေထဲတွင် ပျံဝဲနေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ဝိုင်ယာကြိုးများ ပြတ်ကျခဲ့သည်။ ဝေ့ထံသည်လည်း အံ့အားသင့်နေသော ပရိသတ်ထံသို့ ပျံဝဲပြီး လွင့်ကျသွားခဲ့သည်။

ဝေါ့ထံသည် ခဲတံတစ်ချောင်းကို လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားနိုင် သလောက် နာရီပေါင်းများစွာကြာအောင် ပုံဆွဲနေတတ်သည်။ သူသည် ပန်းချီဆရာတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်းကို ပြောပြသည်။ သူ၏ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားဖွယ်ရာပိုင်ဆိုင်မှုများမှာ ရောင်စုံခဲတံနှင့် သူ၏ အဒေါ် 'မာဂရက်' ထံမှရသော ပုံဆွဲစာရွက်များ ဖြစ်သည်။

ဝေါ့ထံသည် အမှန်တကယ် အရည်အချင်းရှိသူ ဖြစ်သည်။ သူ၏ အိမ်နီးချင်း ဒေါ်ရှားဝုဒ် (Doc Sherwood) က သူ၏မြင်းပုံကို

ဆွဲပေးရန် ပြောခဲ့သည်။ မြင်းက ငြိမ်သက်၍ မနေချေ။ ဝေါ့ထံအတွက် ထိုပုံရိပ်ကိုဆွဲရန် အခက်တွေ့ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဒေါ်ရှားဝုဗ်နှင့် ဇနီးတို့ကမူ ဝေါ့ထံ၏ပန်းချီလက်ရာကို ချီးကျူးခဲ့သည်။ ထိုပန်းချီလက်ရာအတွက် ဝေါ့ထံက အလွန်ဂုဏ်ယူခဲ့သည်။

ဝေါ့ထံအတွက် ပုံဆွဲခြင်းသည် ဒုက္ခရောက်စေသော အကြောင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ တစ်ရက်တွင် သူက ရေနံချေးတစ်စည်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ ပန်းချီဆေးကဲ့သို့ပင် ပျော့ပျောင်းသည်။ သူနှင့် သူညီမ ရယ်တို့နှစ်ဦးသည် တုတ်ချောင်းကြီးများဖြင့် ရေနံချေးပုံးထဲကို မွှေခဲ့ကြသည်။ ယင်းတုတ်တံဖြင့် သူတို့နေထိုင်ရာ အဖြူရောင်အိမ်ကြီး၏ နံရံများတွင် ပုံများ ဆွဲခဲ့သည်။ ထိုပုံများကို သူ၏မိဘများ တွေ့သော အခါ စိတ်မကြည်မလင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရေနံချေးမှာ ပြန်ဖျက်၍ မရချေ။

**အခန်း-(၂)
သတင်းစာပို့တဲ့ လူငယ်လေး**

စိုက်ပျိုးရေးခြံတွင် နေထိုင်ရသည့် ဝေါ့ထံ၏ဘဝမှာ ပျော်စရာ ကောင်းသော်လည်း သူ့ဖခင်အတွက်မူ ခက်ခဲပင်ပန်းလှသည်။ အေလီယက်သည် သီးနှံများကို ကောင်းစွာမစိုက်ပျိုးနိုင်ချေ။ မိသားစု မှာလည်း ငွေကြေးပြည့်စုံမှု မည်သည့်အခါမှ မရှိခဲ့ချေ။ ပူပန်နေရမှု ကြောင့် သူ၏ဖခင်မှာ စိတ်တိုတတ်မှု ပို၍ ဆိုးဝါးလာသည်။ ထို့ကြောင့် ဝေါ့ထံက သူ့ဖခင်ကို တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်နေတတ်သည်။ ဝေါ့ထံသည် သူ၏နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ရှိသော မိခင်ဖြစ်သူနှင့် ပို၍ အနေနီးစပ်သည်။

အေလီယက်သည် တိုက်ဖျိုက်ရောဂါနှင့် နေမကောင်းဖြစ် လာချိန်တွင် မိခင်ဖလော်ရာမှာ စိုက်ပျိုးရေးခြံကို ရောင်းပစ်ရုံကလွဲပြီး

အခြားရွေးချယ်စရာလမ်း မရှိတော့ချေ။

မာဆယ်လင်းမြို့ကို ခွဲခွာရမှုအတွက် ဝေါ့ထ် အသည်းကွဲခဲ့ရသည်။ သူနှင့် ရွှင်းတို့ ထိန်းကျောင်းခဲ့သည့် လေးနှစ်သား မြင်းထီးလေးကို လယ်သမားတစ်ယောက်က ဝယ်ယူနေသည့် မြင်ကွင်းကို ကြည့်ပြီး ဝေါ့ထ်သည် ငိုကြွေးခဲ့ရသည်။ မြင်းထီးလေးက ဝေါ့ထ်ကို 'ဟီ'သံပေးခဲ့သည်။ ဝေါ့ထ်က မြင်းကလေးနောက် ပြေးလိုက်ပြီး ဖက်ထားသည်။ ထို့နောက် လယ်သမားက မြင်းလေးကို ဆွဲခေါ်သွားသည်။

ဒစ္စနေမိသားစု၏ နောက်ထပ်ရွှေ့ပြောင်းခဲ့သည့် နေရာမှာ ကင်းဆက်စီးတီး(Kansas City) ဖြစ်သည်။ ထိုမြို့တွင် ဖခင်အလီယက်က ကင်းဆက်စီးတီးတိုင်း (Kansas City Time) သတင်းစာပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ထိုလုပ်ငန်းတွင် ဝေါ့ထ်ကလည်း ပါဝင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ရသည်။ သူသည် ကိုးနှစ်သားအရွယ်တွင် သတင်းစာများ လိုက်၍ ပို့ပေးရသည်။ နေမထွက်မီ အိပ်ရာက ထခဲ့ရသည်။ သူသည် ပင်ပန်းလွန်း၍ တစ်ခါတရံတွင် တံခါးပေါက်ဝ၌ ခွေပြီး အိပ်ပျော်သွားတတ်သည်။ မနက်အိပ်ရာမှ နိုးလာချိန်တွင် သတင်းစာပို့သည့် အလုပ်လုပ်ပြီးမှ ကျောင်းသို့ သွားရသည်။

အတန်းထဲတွင် ဝေ့ထံသည် စာကို အာရုံစိုက်ရန် မနည်း ကြိုးစားရသည်။ ဆရာမတစ်ယောက်က သူ့ကို ဒုတိယငတုံးလေးဟု ခေါ်လေ့ရှိသည်။ သူ၏အတန်းဖော်များ ရယ်စရာဖြစ်အောင် လုပ်ပေးရန် ဝေ့ထံသည့် အမြဲတမ်း စိတ်ကူးယဉ်ကာ စဉ်းစားတွေး ခေါ်နေတတ်သည်။ သူက ကျောက်သင်ပုန်းကြီးပေါ်တွင် ရယ်စရာ

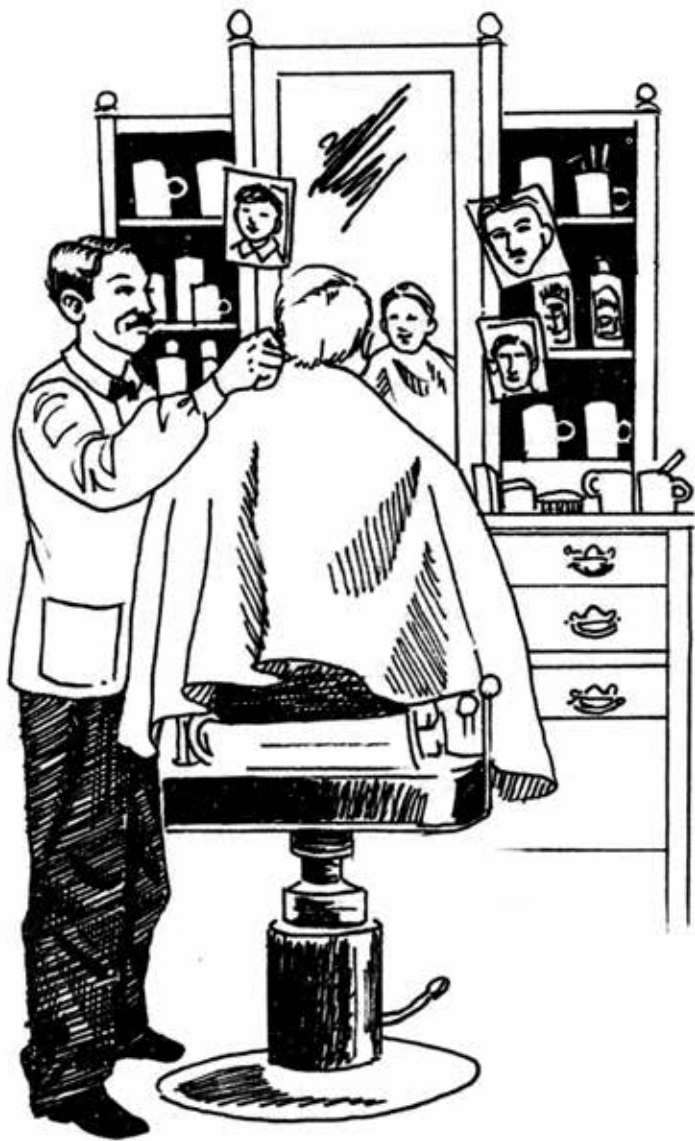
ကောင်းသော ရုပ်ပုံများ ရေးဆွဲတာကို နှစ်သက်သည်။ သို့မဟုတ် ပါက သူ၏ ဖတ်စာအုပ်ထောင့်တွင် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ပုံကို ရေးဆွဲ တတ်သည်။ စာရွက်များကို ခပ်မြန်မြန်လှန်လိုက်ပါက ထိုတိရစ္ဆာန် လေးများ လှုပ်ရှားသွားသလို ဖြစ်သွားသည်။ ထိုအရုပ်များသည် ဝေါ့ထဲ၏ ပထမဦးဆုံးသော ကာတွန်းများ ဖြစ်သည်။

ဝေါ့ထဲသည် အေဘရာဟမ်လင်ကွန်းကို လေးစားချီးကျူး ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ရက်တွင် သူသည် စက္ကူကတ်ပြားများဖြင့် လည်ရှည်ဦးထုပ်တစ်လုံး ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ လင်ကွန်းနှင့်တူစေရန် သူ၏ မေးစေ့တွင် မှည့်အတူကို တပ်ဆင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူ၏ စာသင်ခန်းအတွက် လင်ကွန်း၏ ဂက်တီဘာဂ်မိန်ခွန်းအချို့ကို ရွတ်ဆိုပြခဲ့သည်။ ဆရာမက ဝေါ့ထဲ၏ သရုပ်ဆောင်ချက်ကို သဘော ကျခဲ့သည်။ အခြားစာသင်ခန်းများကိုလည်း လိုက်၍ ဖျော်ဖြေပေးရန် ဆရာမက ပြောခဲ့သည်။ ဝေါ့ထဲအတွက် အဆင်ပြေသွားသည်။ သူက ဖျော်ဖြေရတာကို သဘောကျသည်။

ဝေါ့ထ်၏ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းနာမည်မှာလည်း ဝေါ့ထ်ပင် ဖြစ်သည်။ သူကလည်း သရုပ်ဆောင်ရတာကို နှစ်သက်သည်။ ဝေါ့ထ် နှစ်ယောက်သည် ရုပ်ရှင်လူရွှင်တော် ချာလီချက်ပလင် (Charlie Chaplin) နှင့် ချက်ပလင်၏ရန်သူတော်အဖြစ် ဝတ်စားဆင်ယင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ စွမ်းရည်ပြိုင်ပွဲတွင် ၎င်းတို့နှစ်ဦး ဝင်ရောက် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ကြိမ်တွင်တော့ သူတို့နှစ်ဦး (၂၅)ဆင့်စီ ဆုရခဲ့ကြသည်။

ဝေါ့ထ်၏ အနုပညာဆန်သော အရည်အချင်းများကြောင့်
ဒေသန္တရ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်တစ်ခုတွင် အခမဲ့ ဆံပင်ညှပ်ခွင့် ရခဲ့သည်။
အိမ်နီးချင်းများက နံရံပေါ်တွင် ဝေါ့ထ်၏ အသစ်လွင်ဆုံး ပုံရိပ်များ
ကို ကြည့်ရှုရန်အတွက် ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်သို့ သွားခဲ့ကြသည်။ ထိုကဲ့သို့
သော ကျော်ကြားမှုလေးကို ဝေါ့ထ်က နှစ်သက်သဘောကျခဲ့သည်။

အသက် (၁၅)နှစ်အရွယ်တွင် ဝေါ့ထ်သည် နိုင်ငံအတွင်း
ပို၍ ကြည့်စရာများ ရလာခဲ့သည်။ မစ်ဆူရီပြည်နယ်၊ ကင်းဆတ်
မြို့နှင့် အိုကလာဟိုးမားပြည်နယ်၊ စပိုင်ရိုမြို့သို့ ပြေးဆွဲနေသော
ရထားတစ်စီးပေါ်တွင် ဝေါ့ထ်သည် နွေရာသီအလုပ်တစ်ခု ရခဲ့သည်။
ဖီးရထားထဲတွင် သူသည် သတင်းစာများ၊ ချီချင်များနှင့် ဆိုဒါရည်များ
လှည့်လည်ရောင်းချရင်း လူအများနှင့် စကားပြောခွင့်ရခဲ့သည်။
တစ်ခါတလေတွင် စက်မောင်းသမားက သူ့ကို ကျောက်မီးသွေး
တင်သည့် ရထားတွဲပေါ်တွင် လိုက်ပါစီးနင်းခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ဝေါ့ထ်
အတွက်မူ ကောင်းကင်ဘုံရောက်နေသလိုပင်။ သူ့ဘဝတလျှောက်
တွင် ရထားကို ချစ်မြတ်နိုးခဲ့သည်။ ရထားက သူ့ကို နေရာသစ်များ၊
စွန့်စားမှုအသစ်များ ရှိရာသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်။

ချာလီချက်ပလင်

ဟောလီးဝုဒ်ရုပ်ရှင် စောစောပိုင်းကာလတွင် ချာလီ
ချက်ပလင်သည် ထင်ရှားကျော်ကြားသော သရုပ်ဆောင်
တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသည် စာရေးဆရာ၊ ဒါရိုက်တာ၊
ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်သူ နှင့် သီချင်းရေးစပ်သူလည်း ဖြစ်သည်။
သူ့ကို (၁၈၈၉)ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်၌ မွေးဖွားခဲ့ပြီး (၁၉၇၇)
ခုနှစ် ကွယ်လွန်ချိန်အထိ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားပေါင်း (၈၀)
ကျော်တွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ချာလီသည် ရယ်စရာကောင်းသော်လည်း ဝမ်းနည်း
ပုံပေါက်နေသည့် Little Tramp သရုပ်ဆောင်ချက်ကို
ဖန်တီးခဲ့သူဖြစ်သည်။ Little Tramp သည် ကိုယ်ကျပ်ကုတ်
အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီပွယောင်းယောင်း၊ ဖိနပ်ကြီးကြီးစီးပြီး
အနားကော့ ထိပ်လုံးဦးထုပ် ဆောင်းထားသည်။
တုတ်ချောင်းတစ်ခုကိုင်ပြီး ခြေဖျားနှစ်ဖက်ကို ဘေးကားပြီး
လမ်းလျှောက်သည်။ ရယ်စရာအဖြစ် ပြုလုပ်ပေးလေ့
ရှိသည်။ ဝေါ့ထံဒစ္စနေသည် သူ၏ ပထမဦးဆုံး မစ်ကီ
မောက်စ် (Micky Mouse) ကို ချာလီချက် ပလင်၏ပုံစံ
လုပ်ထားသည်။

အခန်း-(၃)
ကမာလောကကြီးကို ရှုမြင်ခြင်း

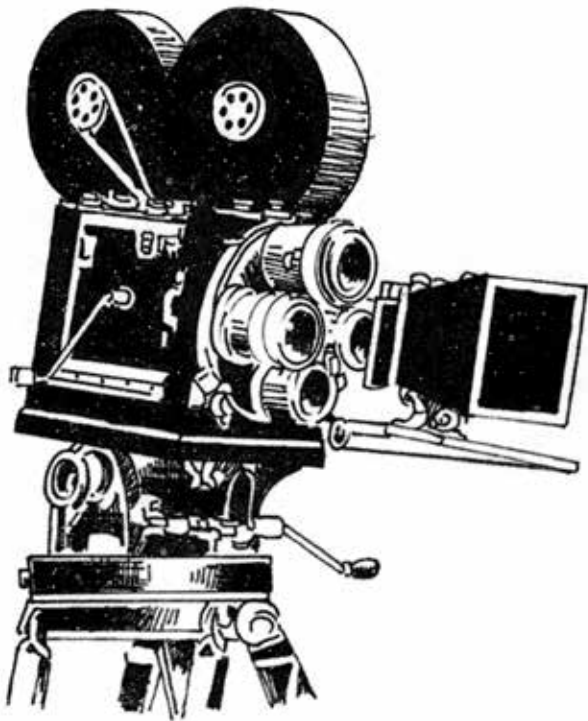
(၁၉၁၇)ခုနှစ်တွင် ဒစ္စနေမိသားစုသည် တစ်ခါထပ်၍ ပြောင်းရွှေ့ကြရပြန်သည်။ သတင်းစာပို့သည့်လုပ်ငန်းကလည်း လုံလောက်သော ငွေမရခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် အေလီယက်က မိသားစုကို ချီကာဂိုသို့ ပြန်ပြောင်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ထိုနေရာတွင် သူသည် သစ်သီးဖျော်ရည်နှင့် ဂျယ်လီကုမ္ပဏီတစ်ခုကို ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခဲ့သည်။ ဒီအချိန်တွင်မူ သူ၏ ကံကြမ္မာသည် ပြောင်းလဲကောင်း ပြောင်းလဲနိုင် သည်။

ချီကာဂိုတွင် ဝေါ့ထ်သည် မက်ကင်လေ (McKinley High School) အထက်တန်းကျောင်းသို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ သူသည် အတန်းတက်ရတာကို ငြီးငွေ့ခဲ့ပြန်သည်။ သူနှစ်သက်သည့် တစ်ခု

တည်းသောအရာမှာ ကျောင်းသတင်းစာအတွက် ကာတွန်းများ ရေးဆွဲခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ တစ်နှစ်အကြာတွင် သူ ကျောင်းထွက် ခဲ့သည်။

သူ ဘာဖြစ်ချင်သည်ကို သူ့အနေနှင့် အသေအချာ မသိ သော်လည်း ဝေ့ထံသည် သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှု ရှိသူဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် သူသည် သတင်းစာ ကာတွန်းဆရာအဖြစ်သော်လည်း ကောင်း သို့မဟုတ် ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းတွင် တစ်ခုခုလုပ်ကိုင်နိုင်သူအဖြစ် လည်းကောင်း ကြီးမားသော အောင်မြင်မှုတစ်ရပ် ရလိမ့်မည်ဟု သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ချယုံကြည်ထားသည်။

ချီကာဂို ပန်းချီအကယ်ဒမီကျောင်းတွင် ညဘက်၌ ပန်းချီ သင်တန်းများ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ သူ့အတွက် ရုပ်ရှင်ကင်မရာ တစ်လုံးကိုလည်း ဝယ်ယူခဲ့သည်။ သူ၏ သူငယ်ချင်းအသစ် ရပ်ဆယ်မားစ် (Russell Maas) နှင့်အတူ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတိုများကို ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ သူတို့က ဟာသပြကွက်တစ်ခုကို ဖန်တီးခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ လူငယ်လေးနှစ်ယောက်က ပြဇာတ်ရုံတစ်ခုတွင် သရုပ်ဆောင်ပြခဲ့ကြရာ စင်ပေါ်မှ နှင်ထုတ်ခံခဲ့ ရသည်။

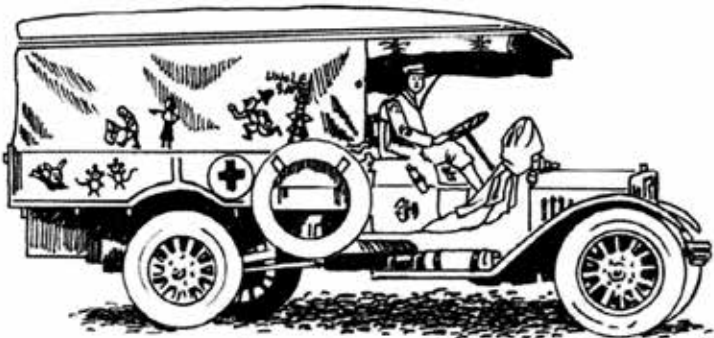
ဝေါ့ထ်သည် သူ့ဘဝရပ်တည်ရေးအတွက် စာတိုက်ရုံးတွင်
 အလုပ်လျှောက်ထားခဲ့သည်။ စာတိုက်အကြီးအကဲက သူ့ကို
 အလွန်ငယ်သေးကြောင်း ပြောခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဝေါ့ထ်က အိမ်ကို
 ပြန်လာခဲ့ပြီး အဝတ်အစားများကို ပြောင်းလဲဝတ်ဆင်ရာ၌ လူကြီး
 ဦးထုပ်တစ်လုံးကို ဆောင်းသည်။ သူ့မျက်နှာတွင် မုတ်ဆိတ်မွေးပုံ
 များကို ဆေးနှင့်ရေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် စာတိုက်ရုံးသို့ ပြန်သွားပြီး
 ပထမစကားပြောခဲ့သည့်လူနှင့်ပင် တွေ့ဆုံခဲ့ရာမှ သူ့အလုပ်ရခဲ့သည်။

ဝေါ့ထံက စာတိုက်တွင် အလုပ်လုပ်နေချိန်မှာပင် သူ၏ အစ်ကိုနှစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ဟားဗတ်နှင့် ရှိုင်းတို့နှစ်ယောက်မှာမူ ကြည်းတပ်တွင် အမှုထမ်းနေကြသည်။ ယင်းအချိန်မှာ စစ်ဖြစ်နေသည့် ကာလဖြစ်သည်။ ပထမကမ္ဘာစစ်ကာလတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ဂျာမနီကို တိုက်ခိုက်ရန် စစ်ထဲဝင်လာခဲ့သည်။ အမေရိကန်စစ်သားများ ထောင်နှင့်ချီ၍ ဥရောပတိုက်သို့ ပို့လွှတ်ခဲ့သည်။

ဝေါ့ထံသည် အခွင့်ကောင်းကို အရာရာတိုင်းတွင် လက်လွတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်ဟု ခံစားခဲ့ရသည်။ သူ့အတွက် စစ်ပွဲဆိုသည်မှာ စွန့်စားမှုကြီးတစ်ရပ်ကဲ့သို့ ထင်ရသည်။ သို့သော်လည်း စစ်ထဲဝင်ရန် အလွန်ငယ်သေးသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် လူနာတင်ကားတစ်စီးမောင်းနိုင်ရန် သူ့မိခင်ထံမှ ခွင့်ပြုချက်လက်မှတ်ထိုးပေးဖို့

အယုံသွင်းခဲ့သည်။ (၁၉၁၈)ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် သူသည် ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ သင်္ဘောဖြင့် စတင်ထွက်ခွာခဲ့သည်။ သူသည် (၁၇)နှစ် မပြည့်သေးချေ။

သို့သော်လည်း သူသည် ကမ္ဘာလောကသစ်ကြီးကို စတင် တွေ့မြင်ရ တော့မည်။ တကယ်တော့ ဝေါ့ထံသည် စစ်မြေပြင်အနီးသို့ ဘယ်တုန်းကမှ မရောက်ခဲ့ဖူးချေ။ ဝေါ့ထံသည် ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ ရောက်လာသောအခါတွင် တိုက်ပွဲများ ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပြီဖြစ်၍ သူ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ခဲ့မိသည်။ ဝေါ့ထံသည် ဒဏ်ရာရစစ်သား များကို ကယ်ဆယ်ပေးရသည့် အလုပ်အစား အချိန်တော်တော် များများကိုမူ အရာရှိများကို ကားမောင်းပို့ခြင်း၊ လက်တိုလက်တောင်း ကိစ္စနှင့် ပုံဆွဲခြင်းတို့ဖြင့် ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။ သူက လူနာတင်ကား၏ တွဲရရွဲကျနေသော ပတ္တမြားပေါ်တွင် နေရာအနှံ့ ကာတွန်းရုပ်များ ရေးဆွဲခဲ့သည်။

ဝေါ့ထံသည် မရိုးသားသောနည်းလမ်းဖြင့် အပိုဝင်ငွေ ရှာခဲ့

သည်။ သူနှင့် သူ့မိတ်ဆွေတို့နှစ်ယောက်သည် ဂျာမန်စစ်သားများ၏ ခမောက်များကို တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်က ယင်းသံ ခမောက်များကို ပွန်းရာထင်အောင် ပြုလုပ်ပြီး အပေါက်များ ဖောက် ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဝေါ့ထ်၏မိတ်ဆွေက ထိုခမောက်များကို တကယ့်စစ်ပွဲမှ အထိမ်းအမှတ်ပစ္စည်းများအဖြစ် ရောင်းချခဲ့သည်။

နောက်တစ်နှစ်အကြာ (၁၉၁၉)ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ တွင် ဝေါ့ထ်သည် အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ သူ့အသက် (၁၈)နှစ် ပြည့်ခါနီးချိန်တွင် ဖြစ်သည်။ သူ့မိသားစုများက သူ့ကို မမှတ်မိ လောက်အောင်ပင် သူသည် အရပ်ရှည်ပြီး လူကောင်ထွားလာခဲ့သည်။ သူသည် ပို၍ ဝဖြိုးလာပြီး လူကြီးတစ်ယောက်အသွင် ဆောင် နေသည်။ ဝေါ့ထ်ဘဝတွင် ဘယ်တော့မှ မစွန့်လွှတ်နိုင်သော အလေ့ အကျင့်တစ်ခုဖြစ်သည့် ဆေးလိပ်သောက်သည့်အကျင့် စွဲကပ်လာ ခဲ့သည်။

အေလီယက်ဒစ္စနေကမူ သူ့သား ဝေါ့ထ်ကို ချီကာဂိုရှိ ဂျယ်လီ စက်ရုံတွင် အလုပ်လုပ်စေချင်သည်။ သို့သော်လည်း ဝေါ့ထ်က စိတ်မဝင်စားခဲ့ချေ။

သူ့ဖခင်ဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်ပြီး ဝေါ့ထ်က ကင်းဆတ်မြို့သို့ ပြန်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီး ပန်းချီဆရာတစ်ဦးအဖြစ် အလုပ်လုပ်ရန် အလုပ်ရှာခဲ့သည်။

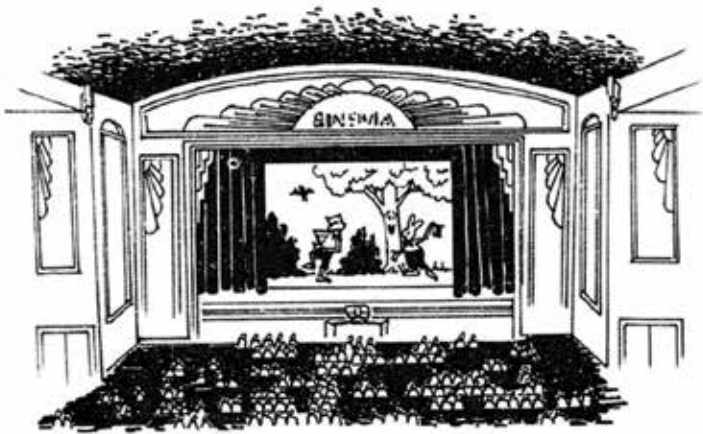
**အခန်း-(၄)
လှုပ်ရှားနေတဲ့ ပုံများ**

ကင်းဆတ်စီးတီးတွင် ဝေ့ထံသည် အခြားပန်းချီဆရာတစ်ဦးနှင့် ပေါင်းဖက်မိသည်။ သူ့နာမည်မှာ ပုံမှန်မဟုတ်ဘဲ အင်အိုင်ဝက်စ် (Ub Iwerks) ဟုခေါ်သည်။ အင်သည် ရှက်တတ်ပြီး တည်ကြည်လေးနက်သော သဘောရှိသည်။ ဝေ့ထံနှင့်မူ လုံးဝကွဲပြားသည်။ အင်သည် အလွန်အရည်အချင်းရှိသူလည်း ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးကိုယ်ပိုင်ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို ထူထောင်ခဲ့ကြသည်။ ပန်းချီပညာကို ကြော်ငြာနှင့် ဆိုင်းဘုတ်များတွင် အသုံးပြုရန် မျှော်လင့်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးတွင် အယူအဆမျိုးစုံရှိသည်။ သူတို့တွင် မရှိသော တစ်ခုတည်းသောအရာမှာ ဖောက်သည်များ ဖြစ်သည်။ တစ်လအကြာတွင် ဆိုင်ကို ပိတ်လိုက်ရသည်။

ထို့နောက် မကြာမီမှာပင် ဝေါ့ထ်နှင့် အင်တို့နှစ်ဦးသည် ကင်းဆတ်စီးတီးစလိုက် (Kansas City Slide) ကုမ္ပဏီတွင် အလုပ် ရခဲ့ကြသည်။ ကံကောင်းထောက်မသည်ဟု ခေါ်ရမည်။ စလိုက် ကုမ္ပဏီသည် ဝေါ့ထ်၏ဘဝကို ပြောင်းလဲစေခဲ့သည်။ သူသည် အင်နီမေးရှင်း (animation) ခေါ် အရုပ်များကို အသက်သွင်းသည့် ပညာများ လေ့လာခဲ့သည်။

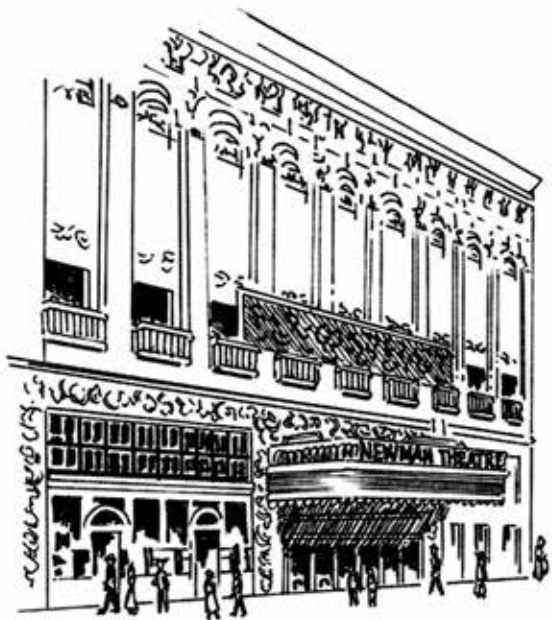
အင်နီမေးရှင်း လှုပ်ရှားနေသောပုံများကို ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် တင်ဆက်ပြသခြင်း ဖြစ်သည်။ (၁၉၂၀)ခုနှစ်လောက်က ကာတွန်းပုံ များသည် အသစ်အဆန်းကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ ရယ်စရာကောင်းသော လူများနှင့် တိရစ္ဆာန်လေးများ ပိတ်ကားပေါ်တွင် ကတိလှုပ်ရှားနေကြ ပုံကို လူများက တအံ့တဩ ကြည့်ခဲ့ကြသည်။

ပန်းချီဆရာများက ကာတွန်းများအတွက် နည်းစနစ်သစ်များ ကို တီထွင်ပြီး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပြိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းလှုပ်ရှား မှုတွင် ဝေ့ထိက ပါဝင်လိုခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် စာကြည့်တိုက် သို့သွားပြီး စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ရှာဖွေခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်မှာ အက်ဒ် ဝင်ဂျီလုဒ် (Edwin G. Lutz) ရေးသားသော 'Animated Cartoons: How They Are Made, Their Origin and Development' စာအုပ် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ကာတွန်းရုပ်ပုံများ အသက်သွင်းနည်းစာအုပ်ကို ဝေါ့ထဲက လေ့လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူ၏အိမ်နောက်ဘက်ရှိ ပစ္စည်းများထားသည့် ဂိုဒေါင်တွင် စတူဒီယိုတစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

ညနေတိုင်း သူသည် ပုံစံအခြေအနေမျိုးစုံနှင့် ကာတွန်း ဇာတ်ကောင်များကို ရေးဆွဲပြီး ရုပ်ရှင်ရိုက်ခဲ့သည်။ လူတစ်ယောက် လက်မောင်းမြှောက်သည့်ပုံကို ပြရန်အတွက် ရုပ်ပုံပေါင်း (၁၈)ပုံ ဆွဲခဲ့ရသည်။ အင်နီမေးရှင်းသည် အချိန်များစွာယူရသော အလုပ် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ခက်ခဲပင်ပန်းသည့် အလုပ်ကြောင့် ဝေါ့ထဲ သည် ဘယ်တော့မှ လက်လျှော့သွားခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

သူက ကာတွန်းများကို Laugh-O-Grams ဟု ခေါ်ခဲ့သည်။ ကာတွန်းများသည် အသံတိတ်ဖြစ်ပြီး ဟာသအပြည့်ပါသည်။ နှစ်မိနစ်ခန့်ကြာအောင် ပြရသည်။ အချို့ကာတွန်းများမှာ စိတ်ကူး ယဉ်ပုံပြင်များကို အခြေခံထားသည်။ သို့သော်လည်း ဝေါ့ထဲက ပို၍ ဟာသဖြစ်အောင် ဇာတ်လမ်းကို အနည်းငယ်ပြောင်းလဲထားသည်။ Laugh-O-Grams ကာတွန်းကို ကင်းဆတ်စီးတီးရှိ နယူးမင်း (Newman Theaters) ရုပ်ရှင်ရုံသို့ ရောင်းချခဲ့ပြီးနောက် ဝေါ့ထဲသည် နောက်ထပ်ကာတွန်းများ ဖန်တီးရန် ကုမ္ပဏီငယ်လေးတစ်ခု ထူထောင်ခဲ့သည်။

ကာတွန်းများ ဖန်တီးရာတွင် ကူညီပေးရန်အတွက် ပန်းချီဆရာများကို ရှာဖွေစုဆောင်းခဲ့သည်။ ၎င်းအနေနှင့် တစ်ယောက်တည်း ကာတွန်းများအားလုံးကို မရေးဆွဲနိုင်ချေ။ ပြဿနာမှာ သူ့အနေနှင့် ပုံမှန်လစာမပေးနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက် သူက ကာတွန်းမှ ရသည့် ငွေမှန်သမျှကို ခွဲဝေပေးမည်ဟု ကတိပြုခဲ့သည်။ သူ့သူငယ်ချင်း အိမ်နှင့် အခြားလူငယ်အချို့က သူ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ်တွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့က ဇာတ်ကောင်ပုံများကို ဆွဲကြသည်။ ဟာသလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ရုပ်ရှင်ကင်မရာတစ်လုံးနှင့် ပေါက်ကရများ ပြုလုပ်ကြသည်။

ဝေ့ထံသည် အဲလစ်၏ အံ့ဖွယ်ကမ္ဘာ့ရုပ်ရှင်ကားတစ်ခုကို လည်း ရိုက်ကူးလုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ အဲလစ်ဟုခေါ်သော တကယ့်မိန်းကလေးတစ်ဦးအကြောင်း ဖြစ်သည်။ အဲလစ်ဇာတ်ကောင်အဖြစ် အသက်လေးနှစ်အရွယ် ကလေးဇာတ်ဆောင် ဗာဂျီးနီးယားဒေဗီ (Virginia Davis) က သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ဝေ့ထံ၏ အဲလစ်သည် ကာတွန်းလောကတွင် ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။ သက်ရှိသရုပ်ဆောင် များနှင့် အသက်သွင်း သရုပ်ဆောင်များကို ရော၍ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခြင်း

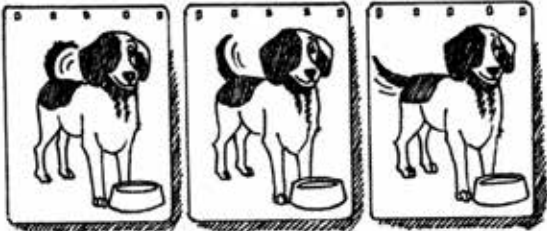
သည် အသစ်အဆန်းတစ်ခုလို ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း အဲလစ်၏ အံ့ဖွယ်ကမ္ဘာရုပ်ရှင်မပြီးခင်မှာပင် ဝေါ့ထ်၏ ကုမ္ပဏီသည် ဒေဂါလီ ခံခဲ့ရသည်။ သူ၏ ရုပ်ရှင်ကင်မရာကိုပင် ရောင်းပစ်ခဲ့ရသည်။

ကင်းဆတ်စီးတီးသည် ဖျော်ဖြေရေးလုပ်ငန်း၏ အဓိကကျ သော မြို့မဟုတ်ချေ။ ဝေါ့ထ်က ထိုအချက်ကိုသိသည်။ အကယ်၍ သူ့အနေနှင့် ကြီးကြီးမားမားလုပ်ငန်းလုပ်ချင်လျှင် ရုပ်ရှင်ကားများ ထုတ်လုပ်နေသောနေရာသို့ သွားရန် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ ထိုနေရာကား ဟောလီးဝုဒ်ပင် ဖြစ်သည်။

အင်နီမေးရှင်း အခြေခံများ

ပန်းချီဆရာတစ်ဦးသည် လွယ်ကူသော အင်နီမေးရှင်းကို ဖန်တီးပေးနိုင်သည်။ (ဥပမာအားဖြင့် ခွေးတစ်ကောင်က အမြီးယမ်းနေပုံဖြစ်သည်။) အလားတူ ဇာတ်ကောင်များကို သီးခြားစာရွက်တစ်ရွက်စီပေါ်တွင် ထပ်တလဲလဲရေးဆွဲခြင်းအားဖြင့် ဖန်တီးပေးသည်။ ပုံတစ်ခုစီတွင် အမြီး၏အနေအထားသည် အနည်းငယ်စီ ကွာခြားသွားသည်။ ယင်းစက္ကူအပိုင်းအစများ လျင်မြန်စွာ လှန်လိုက်ပါက လူသားတို့၏ အမြင်တွင် အမြီးသည် လှုပ်ရှားနေသည်ဟု ထင်ရသည်။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများအတွက် ပရော်ဖက်ရှင်နယ် အင်နီမေးရှင်းပြုလုပ်သူများသည် မြင်ကွင်းပြောင်းလဲမှုများကို တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် ရိုက်ကူးမှတ်တမ်း တင်ခြင်းအားဖြင့် အရုပ်များ လှုပ်ရှားနေသယောင်ကို ဖန်တီးပေးကြသည်။

သက်ဝင်လှုပ်ရှား ရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးပုံ

ဝေါ့ထိဒစ္စနေနှင့် သူ၏ စာရေးဆရာများက ဇာတ်လမ်း တစ်ခုကို ရိုက်ကွင်းတစ်ခုချင်းအလိုက် ပုံကြမ်းရေးဆွဲကြ သည်။ ထို့နောက် အရုပ်အသက်သွင်းသူများက လှုပ်ရှားမှုကို ဖန်တီးရန် ဇာတ်ကောင်တစ်ခုချင်းစီကို မတူညီသော အနေ အထားများနှင့် ထောင်ချီ၍ ရေးဆွဲရသည်။ ဖလင်ကော်ပြား အလွတ်ပေါ်တွင် ပုံတစ်ခုချင်းစီ၏ လိုင်းများကို မင်ဖြင့် ကောက်ကြောင်းဆွဲရသည်။ ဖလင်ကော်ပြားရုပ်ပုံများ ပေါ်တွင် ပန်းချီရေးဆွဲသူများက အရောင်ခြယ်ရသည်။ အခြားပန်းချီဆရာများက နောက်ခံရှုခင်းများကို ရေးခြယ် ရသည်။ ကင်မရာအော်ပရေတာများက မှန်ကန်သော နောက်ခံကားချပ်ပေါ်တွင် ပုံတစ်ခုချင်းစီကို ရိုက်ကူးကြပြီး နောက် အသံကျွမ်းကျင်သူများက အသံများနှင့် အသံပြု လုပ်ချက်များကို သွင်းယူကြပြီး နောက်ခံဂီတသံများကို ပေါင်းစပ်ပေးရသည်။ အရာအားလုံးပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင် တည်း အခြားအရာတစ်ခု ကျန်သေးသည်။ ဝေါ့ထိသည် သူ၏နောက်ပိတ်ဆုံး အတည်ပြုချက်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အခန်း-(၅)
ဟောလီးဝုဒ်

ပထမကမ္ဘာစစ်ပြီးဆုံးသွားပြီးနောက် ဟောလီးဝုဒ်သည် ယူနီဗာဆယ်(Universal)၊ ပါရာမောင့်(paramount)၊ ဝါနာဘရားသား(Warner Brothers)နှင့် မက်ထရိုဂိုဒင်မေယာ (အမ်ဂျီအမ်)(Metro-Goldwyn-Mayer)ကဲ့သို့ ရုပ်ရှင်စတူဒီယိုကြီးများ တည်ရှိရာအရပ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ယခုအချိန်တွင် ရုပ်ရှင်များသည် ကြီးမားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးများပင် ဖြစ်သည်။

(၁၉၂၃) ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လတွင် ဝေါ့ထံသည် သူ့အဝတ်အစားများနှင့် ပုံဆွဲကိရိယာများကို ကတ်ထူပြားသေတ္တာအိတ်ကြီးတစ်လုံးနှင့် ထည့်သွင်းခဲ့သည်။ သူ့အစ်ကို ရွှင်းနေထိုင်လျက်ရှိသော ကယ်လီဖိုးနီးယားသို့သွားရန် ရထားလက်မှတ်ဝယ်ခဲ့သည်။ ဦးလေးတစ်ယောက်၏ အိမ်တွင် နေခဲ့ပြီး အခန်းခနှင့် နေထိုင်စားသောက်စရိတ်အတွက် တစ်လလျှင် ငွေအနည်းငယ်ခန့်သာ ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ဂေါ့ထံသည် သူ့ကိုယ်သူ ကြီးမားသော အိပ်မက်ထားရှိ ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ့မှာ အောင်မြင်မှုများစွာ ရရှိသေးပုံ မပေါ်ချေ။ သူသည် အလွန်ပိန်လို့နေပြီး ပွယောင်းယောင်း အဝတ် အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသည်။ သူ့ကိုယ်သူ အကောင်းဆုံး တတ်နိုင် သမျှ ပြင်ဆင်ပြီးနောက် မြို့တွင်ရှိသော ရုပ်ရှင်စတူဒီယိုများသို့ သွား ရောက်ခဲ့သည်။ မည်သူကမျှ သူ့ကို အလုပ်မပေးခဲ့ကြပေ။ ထို့ကြောင့်

သူ၏လုပ်ငန်းဟောင်းဖြစ်သော ကာတွန်းများကို ရေးဆွဲရောင်းချ သည့်အလုပ် ပြန်လုပ်ခဲ့သည်။

အောက်တိုဘာလတွင် နောက်ဆုံး၌ သူ အခွင့်အလမ်း တစ်ရပ် ရခဲ့သည်။ အဲလစ်၏ အံ့ဖွယ်ကမ္ဘာတွင် ဝေါ့ထ်၏ လှုပ်ရှား လုပ်ကိုင်မှုကို မြင်တွေ့နှစ်သက်ခဲ့သော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး ရှိသည်။ နာမည်မှာ မာဂရက်ဝင်ကလာ(Margarer Winkler) ဆိုသူဖြစ်သည်။ ယင်းအမျိုးသမီးအနေနှင့် ပြဇာတ်ရုံများသို့ ရောင်းချ နိုင်သော အဲလစ်ကာတွန်းအတွဲလိုက်အတွက် ဝေါ့ထ်ကို ငွေပေးရန် သဘာတူခဲ့သည်။

ထိုကိစ္စမှာ ဝေါ့ထ်အတွက် ရင်သပ်ရှုမောစရာကောင်းလှ သော ကိစ္စဖြစ်သည်။ ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကားကို ဖန်တီးရန် ဝေါ့ထ် အတွက် အချိန်သုံးလသာ ရသည်။ သူ၏မင်းသမီးငယ်လေး 'ဗာဂျီး နီးယားဒေဗီ' မှာလည်း ကင်းဆတ်စီးတီးတွင် နေထိုင်ဆဲ ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရန် ဝေါ့ထ်တွင် ငွေလိုနေသည်။ သူ့တွင် ရုပ်ရှင်စတူဒီယိုနှင့် သူနှင့်လက်တွဲလုပ်ရန် အနုပညာရှင်များ မဆို ထားနှင့် ရုပ်ရှင်ကင်မရာတစ်လုံးပင် မရှိချေ။

ဝေါ့ထ်သည် သူ့အစ်ကို ရွှင်းကို လှည့်ပြီး အကူအညီတောင်း ခဲ့ရသည်။ ရွှင်းသည် ဝေါ့ထ်ထက် အသက်ရှစ်နှစ်ကြီးသည်။ ရွှင်း သည် ဝေါ့ထ်နှင့်မတူဘဲ လက်တွေ့ကျသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းအတွက် ဦးနှောက်ကောင်းသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ဦးပူးပေါင်း၍ ဒစ္စနေညီအစ်ကိုများ စတူဒီယို ထူထောင်ခဲ့သည်။

သူတို့ဦးလေးထံမှ ချေးငွေနှင့် မိဘများထံမှ ငွေအချို့ကို ယူ၍ ဝေါ့ထ်နှင့် ရွိုင်းတို့သည် ကင်းစ်ဝဲလ်အဲဗင်းနယူး (Kingswell Avenue) တွင် ရုံးခန်းငယ်လေးတစ်ခု၌ လုပ်ငန်းဌာနတစ်ခု ထူထောင် ခဲ့ကြသည်။ ဝေါ့ထ်ကိုယ်တိုင် ရုပ်ရှင်ကင်မရာတစ်လုံး ဝယ်ယူခဲ့ပြီး ဗာဂျီးနီးယားဒေဗီနှင့် သူမ၏မိသားစုကို ဟောလီဝုဒ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ လာကြရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

ROY AND WALT DISNEY

ရွှင်းနှင့်ငေါထံဒစနေ

ပထမပိုင်းတွင် စတူဒီယို၌ ဖန်တီးတီထွင်ရသည့် အလုပ်အားလုံးကို ဂေါထံက လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ အဲလစ်စ်ရုပ်ရှင်တစ်ခုချင်းစီအတွက် ဇာတ်လမ်းများကို ဂေါထံက စိတ်ကူးထုတ်ရသည်။ သူ၏ ကလေး ဇာတ်ဆောင်ကိုလည်း စီစဉ်ညွှန်ကြားရသည်။ ကာတွန်းဇာတ်ကောင် အားလုံးကိုလည်း သူပင် ရေးဆွဲခဲ့ပြီး သက်ရှိသရုပ်ဆောင်မှုကို ပုံများ အသက်ဝင်လှုပ်ရှားမှုနှင့်အတူ တွဲဖက်ထားရသည်။ သူ၏ ကြိုးစား လုပ်ကိုင်မှုများကြောင့် ပထမဦးဆုံးရုပ်ရှင်တစ်ကားမှာ သတ်မှတ်ချိန် ထက် စော၍ ပြီးခဲ့သည်။

လီလီယန်ဘောင်းစ်၏ပုံ

သို့သော်လည်း ရုပ်ရှင်စီးရီးတစ်ခုလုံးအတွက် လုပ်ကိုင်ရမှုသည် လူတစ်ယောက်အတွက် လွန်စွာများပြားလှသောအလုပ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကင်မရာကိုင်တွယ် ရိုက်ကူးရန်နှင့် အသက်ဝင်လှုပ်ရှားမှုများ ဖန်တီးရာတွင် ကူညီနိုင်ရန် ဝေါ့ထ်က လူသုံးယောက်ကို ငှားရမ်းခဲ့သည်။ ထိုအတူ အဖြူနှင့်အမည်း ကာတွန်းရေးဆွဲထားပုံများကို အရောင်ထည့်ပြီး ဆေးခြယ်ရန်အတွက် အမျိုးသမီးသုံးယောက်ကိုလည်း ငှားရမ်းခဲ့သည်။ ထိုအထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှာ သေးသေးသွယ်သွယ်နှင့် ချောမောလှပသည့် 'လီလီယန်ဘောင်းစ်' ဆိုသူ ဖြစ်သည်။

သူကိုယ်တိုင်ရေးဆွဲသော ကာတွန်းများ သိမ်မကောင်းမှာကို ဝေါ့ထဲက ပိုးရိမ်မိခဲ့သည်။ သူ့လုပ်ငန်းတွင် သူ့ကာတွန်းရှုပ်ရှင်ကား များသည် အကောင်းဆုံးရှုပ်ရှင်များ ဖြစ်လာစေရန် သူလိုလားသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အင်အိုင်ဝပ်နှင့် အဆက်အသွယ် ပြုလုပ်ရတော့ သည်။ ဝေါ့ထဲက အင်ကို ကယ်လီဖိုးနီးယားသို့ ပြောင်းရွှေ့လာပြီး ဒဂွန်နေစတူဒီယိုနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

အင်သည် အရည်အချင်းရှိပြီး လျင်မြန်သွက်လက်သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ပုံကြီးပုံကောင်းများကို ချက်ချင်း ရေးဆွဲနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ နှစ်အတန်ကြာကာလအတွင်း အင်သည် ရုပ်ပုံများကို အများအပြားရေးဆွဲခဲ့ပြီး ဝေါ့ထဲကမူ ဇာတ်လမ်းဇာတ်တွက်များကို စဉ်းစားတွေးခေါ်ပြီး စီစဉ်ညွှန်ကြားမှုလုပ်ငန်းကို အာရုံစိုက်ခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ဦးပူးပေါင်း၍ ကံကောင်းသော ယုန်ကလေး အော့စပ်ဝဲလ်

(Oswald the Lucky Rabbit) ဆိုသည့် ဇာတ်ကောင်သစ်တစ်ခုကို ဖန်တီးခဲ့ကြပြီး အော့စ်ဝဲလ်ကာတွန်းစီးရီးများ ထုတ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဆိုးဖြတ်ချက်မှန်ကန်ခဲ့ပြီး အော့စ်ဝဲလ်ကာတွန်းကားကို လူကြိုက်များခဲ့သည်။

တကယ်တမ်းက ကာတွန်းကားများကို ပုံမှန်ရောင်းချနေရသည်။ စီးပွားရေးအဆင်ပြေလာကြသဖြင့် ဝေါ့ထ်နှင့် ရွှိုင်းတို့သည် ဟိုင်ပါရီယွန် အဲဗင်းနယူး(Hyperion Avenue) ရှိ ပို၍ကြီးမားသော ရုံးခန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြသည်။ ဝေါ့ထ်က ကုမ္ပဏီအမည်ကိုလည်း

ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ဒစ္စနေညီအစ်ကိုများ စတူဒီယိုအစား 'ဝေါ့ထ်ဒစ္စနေ စတူဒီယို'ဟု သူက အမည်ပေးလိုသည်။ ရွှိုင်းအနေနှင့် သဘောကျခဲ့ပါသလား။ လက်ခံလိုစိတ် ရှိပုံမရချေ။ ရွှိုင်းပြောခဲ့သော စကားများမှာ 'မင်းလိုချင်တာ ဒီလိုအတိုင်းဆိုရင် သူကလည်း လက်ခံရမှာပဲ' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အဆုံးမှာတော့ ကာတွန်းများကို ထုတ်လုပ်နေသူမှာ ဝေါ့ထ်ပင် ဖြစ်သည်။

ယခုဆိုလျှင် ဝေါ့ထ်သည် ဖိအားပေးမှုများစွာ တွေ့ကြုံနေရသည်။ သူ့အနေနှင့် အော့စ်ဝဲလ်ကာတွန်းများ အများအပြား ဖန်တီးနေရပြီး လျင်မြန်စွာ ထုတ်လုပ်နေရသည်။ သူသည် စိတ်တိုတတ်လာမှု၊ စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်မှုများ ရှိလာသည်။ သူ့အလုပ်သမားအပေါ်တွင် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ ရှိလာသည်။ သူ၏ ဖော်ကားမော်ကားမှတ်ချက်များကို မခံနိုင်၍ အချို့အလုပ်သမားများ အလုပ်ထွက်ကုန်ကြသည်။

တကယ်တမ်း အန္တရာယ်ပေးနိုင်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်ကို ဝေါ့ထ်အနေနှင့် မမျှော်လင့်ခဲ့သလို ဖြစ်လည်း မဖြစ်ထိုက်ပေ။ ကံကောင်းသော ယုန်ကလေး အော့စ်ဝဲလ်ကာတွန်းကားများကို ဝယ်ယူနေသည့် ကုမ္ပဏီမှ 'ချာလီမင့်စ်' (Charlie Mintz) ဆိုသူက ဝေါ့ထ်၏ ပန်းချီဆရာအများစုကို ငှားရမ်းခေါ်ထုတ်သွားခဲ့သည်။ ဝေါ့ထ်ကို မလိုအပ်တော့ဟု မင့်စ်က ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဝေါ့ထ်ဒစ္စနေစတူဒီယိုမပါဘဲ ဝေါ့ထ်၏ ကာတွန်း

ဆရာများနှင့် အော့စ်ဝဲလ်ကာတွန်းများ ထုတ်လုပ်ရောင်းချနိုင်သည်။

ချာလီမင့်ဇ်၏ လုပ်ရပ်မှာ လက်တွေ့တွင် ဥပဒေကို မဆန့်ကျင်စေကာမူ သူ၏လုပ်ရပ်မှာ မှားယွင်းသည်။

ဂေါ့ထ်စိတ်ထိခိုက်သွားပြီး မစားနိုင် မအိပ်နိုင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သူသည် အော့စ်ဝဲလ်ကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရုံသာမက အယုံသွင်းပြီး အလိမ်ခံ လိုက်ရသေးသည်။ သူ့လုပ်ငန်းကို ကယ်တင်ရန် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းမှာ အော့စ်ဝဲလ်ထက် ပို၍ကောင်းမွန်သော အခြားကာတွန်း ဇာတ်ကောင်တစ်ခုကို ဖန်တီးရန်ပင် ဖြစ်သည်။

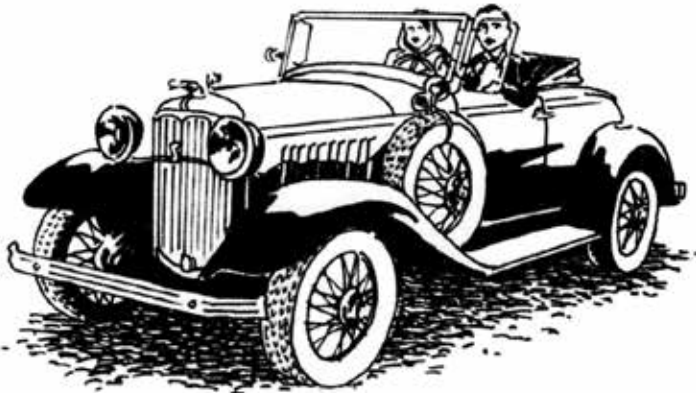
ဂေါ့ထ်သည် သူ့စိတ်ကူးအသစ်အတွက် အရူးအမူးလုပ်ကိုင် ခဲ့ရပြီး ထိုကိစ္စကို လျှို့ဝှက်ထားခဲ့သည်။ ပုံများဆွဲပေးရသော အင်္ဂါ သူညီအပေါ် အမြဲတမ်းသစ္စာရှိသော အစ်ကိုဖြစ်သူ ရှိုင်းနှင့် ပုံများကို ဆေးခြယ်ပေးရသော လီလီယန် စသည့်လူအနည်းငယ်သာလျှင် ဇာတ်ကောင်သစ်အကြောင်းကို သိကြရသည်။ ယင်းဇာတ်ကောင် သစ်မှာ ကြွက်တစ်ကောင် ဖြစ်လာပေတော့မည်။

အခန်း-(၆)

မစ်ကီလို့ခေါ်တဲ့ ကြွက်ကလေးတစ်ကောင်

လီလီယန်ဘောင်းစ်သည် အိုင်ဒါဟိုပြည်နယ်မှ ဖြစ်သည်။
 ဟောလီဝုဒ်သို့ (၁၉၂၃)ခုနှစ်တွင် ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။
 အသက် (၂၆)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။ သူမ၏အလုပ်ရှင် ဂျေ့ဒ်က သူမ၏
 ဇွဲသတ္တိရှိသော ပင်ကိုယ်သဘာဝကို သဘောကျသည်။ သူမရယ်မော
 လိုက်လျှင် ခပ်တိုတိုညှပ်ထားသော ဂုတ်ဝဲဆံပင်များ ခုန်ပျံလှုပ်ရှား
 လေ့ရှိသည်။

အလုပ်ပြီးချိန်တွင် လီလီယန်ကို ဝေါ့ထံက ကားဖြင့် လိုက်ပို့ပေးတတ်သည်။ ဝေါ့ထံသည် အသစ်ဝယ်ထားသော ဖိန့်ကားကို အလွန်ဂုဏ်ယူလေ့ရှိသည်။ ယင်းသို့ ကားအတူစီးရင်း သူတို့နှစ်ဦးမှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နားလည်သဘောပေါက်လာကြသည်။ အဆုံးတွင် ဝေါ့ထံက လီလီယန်ကို အပြင်ထွက်၍ နှစ်ဦးချင်းတွေ့ဆုံရန် ပန်ကြားခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ အချိန်အချက်အတွက် ဝတ်စုံသစ်ကို ဖယ်ထားကြောင်းကိုပင် ဝေါ့ထံက ပြောခဲ့သည်။ လီလီယန်က သဘောတူလိုက်သည်။ ဝေါ့ထံက ဈေးဝယ်ထွက်တော့သည်။ သူ့ကို ယုံကြည်ချက်ရှိသူဟု ထင်ရစေကာမူ ဝေါ့ထံသည် မိန်းကလေးတွေကြားတွင် ရှက်တတ်သည်။ တကယ်တော့ သူသည် အသက် (၂၂)နှစ်အရွယ်သာရှိပြီး အတည်တကျ ရည်းစားလည်း မရှိသေးချေ။

ဝေါ့ထံသည် အစိမ်းပုတ်ရောင် ရင်နှစ်ထပ်ကုတ်အင်္ကျီဝတ်စုံသစ်ဖြင့် လီလီယန်၏ တံခါးပေါက်ဝသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ လက်ထဲ

တွင်လည်း ရုပ်ရှင်လက်မှတ်ကို ကိုင်ထားသည်။ လီလီယန်သည် နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းပြီး သူတို့နှစ်ယောက် အပြင်ထွက်လည်ကြသည်။

(၁၉၂၉)ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၃)ရက်တွင် ဝေါ့ထ်နှင့် လီလီယန် တို့ လက်ထပ်ခဲ့ကြသည်။ မောင့်ရိန်းနီးယား (Mount Rainier) တောင် ပေါ်တွင် ဟန်နီးမွန်းခရီး ထွက်ခဲ့ကြသည်။ မင်္ဂလာဆောင်သည့် ညတွင် ဝေါ့ထ်သည် ဆိုးဆိုးဝါးဝါး သွားကိုက်သွားနာခဲ့ပြီး အိပ်၍ မရခဲ့ချေ။ သွားကိုက်ဝေဒနာ ခံစားမှုကို ပြေပျောက်စေရန် စိတ်ဖြေ သည့်အနေနှင့် မင်္ဂလာဦးအခန်းမှထွက်ကာ ဟိုတယ်တံခါးစောင့်က ရှူးဖိနပ်များအရောင်တင်ပေးနေမှုကို ညလုံးပေါက် အကူအညီပေး ခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် သူသည် သွားဆရာဝန်ထံသွားပြပြီး သွားနှုတ်ပစ်ခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်ရေးတစ်ခုကို အစပြုရာတွင် ရယ်စရာနည်းလမ်းဖြင့် အစပြုခဲ့ခြင်း မဟုတ်ချေ။ သို့သော်လည်း ဝေါ့ထ်တွင် ပြောပြစရာ ဇာတ်လမ်းကောင်းများ ရှိသည်။

လီလီယန်သည် စတူဒီယိုရှိ သူမ၏အလုပ်မှ ထွက်လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း အိမ်မှာနေရတာ အထီးကျန်လွန်းသည်။ ဝေါ့ထံသည် သူ့လုပ်ငန်းခွင်တွင် အချိန်များစွာ ယူခဲ့ရသည်။ နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် တစ်ခါတလေ၌ ညနေစာစားပြီးနောက် လီလီယန်သည် စတူဒီယိုသို့ ဝေါ့ထံနှင့်အတူ လိုက်သွားပြီး ဝေါ့ထံက အလုပ်လုပ်နေစဉ် ဆိုဖာပေါ်၌ အိပ်ခဲ့ရသည်။

ခရစ်စမတ်တွင် လီလီယန်အတွက် ကုမ္ပဏီရှာရန် ဝေါ့ထံက ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ခရစ်စမတ်နံနက်ခင်းတွင် ဝေါ့ထံက ကြီးမားသော ဦးထုပ်ထည်သည့် သေတ္တာကို ဖဲကြိုးနှင့်စည်းပြီး လီလီယန်ကို ခရစ်စမတ်လက်ဆောင် ပေးခဲ့သည်။ ဦးထုပ်တစ်လုံးဟု မျှော်လင့်

ထားသော လီလီယန်က သေတ္တာကို ဖြည့်လိုက်ချိန်တွင် အမွေးထူ လိမ္မော်ရောင်ခွေးငယ်လေးတစ်ကောင် ခုန်ထွက်လာသည်။ လီလီယန်က ခွေးကလေးကို ဆန်နီး(Sunnee) ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ မကြာမီ ဆန်နီးသည် လီလီယန်သွားလေရာ တကောက်ကောက် လိုက်သည်။ ဝေါ့ထ်အတွက်မူ လီလီယန်ပေါ် အရူးအမူးစွဲလန်းသလို ခွေးကလေးကိုလည်း စွဲလန်းခဲ့သည်။

ဝေါ့ထ်က လီလီယန်ကို ညတိုင်း သူ၏ ကာတွန်းဇာတ်ကောင် မည်ကဲ့သို့ ပေါ်ထွက်လာကြောင်း ပြောပြလေ့ရှိသည်။ သူ့ဇာတ်ကောင် ကြွက်ကလေးကို ပထမက မော်တိုင်းမား (Mortimer) ဟု အမည် ပေးခဲ့သည်ဟုလည်း သိရသည်။ သို့သော်လည်း ‘မော်တိုင်းမား’ နာမည်သည် စိတ်ကူးယဉ်ဆန်လွန်းသည်ဟုဆိုကာ လီလီယန်က

မကြိုက်ခဲ့ပေ။ ယင်းအမည်အစား 'မစ်ကီ' (Mickey) ဟု နာမည် ပေးခဲ့သည်။

ထိုဇာတ်ကြောင်းမှန်ပါသည်ဟု မည်သူမျှ သေချာပေါက် မပြောနိုင်ချေ။ တစ်ခါတရံတွင် ဝေါ့ထံသည် သူ့ဇာတ်ကြောင်းကို ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားလာစေရန်အတွက် အမှန်တရားကို ချဲ့ကားတတ် သည်။ သို့သော်လည်း တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းဖြင့် ထိုကာတွန်း ဇာတ်ကောင်သည် 'မစ်ကီမောက်စ်' အမည်ရလာခဲ့သည်။ ကြွက် ကလေးက သေးသေးသွယ်သွယ်၊ ခြေထောက်က တုတ်ချောင်းနှင့် အမြီးက ရှည်သည်။ မျက်နှာက စုတ်ချွန်းချွန်း ဖြစ်သည်။ ယနေ့ လူတိုင်းသိနေသော မစ်ကီမောက်စ်နှင့် များစွာတူညီခြင်း မရှိချေ။ ချစ်စရာလည်း မကောင်းပေ။ မစ်ကီမောက်စ်ပါဝင်သော အစပိုင်း ကာတွန်းများတွင် မစ်ကီမောက်စ်က အခြားဇာတ်ကောင်များအပေါ် ဆိုးသွမ်းသော လှည့်စားမှုများ ပြုလုပ်ပုံကို ပြသလေ့ရှိခဲ့သည်။ (မစ်ကီသည် လူတိုင်းကြိုက်ကြသည့် ဇာတ်လိုက်ဖြစ်လာ၍ ဝေါ့ထံက ရယ်စရာအနေနှင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းနှင့် လောဘကြီးပြီး ဆိုးသွမ်းတတ် သည့် အခြားဇာတ်ကောင်တီထွင်ရန် လိုအပ်လာသည်ဟု မြင်ခဲ့သည်) ယင်းဇာတ်ကောင်မှာ ဒေါ်လ်နယ်ဒတ်(Donald Duck) ဟုခေါ်သော ဘဲကလေးဖြစ်သည်။

ထိုခေတ်က အခြားရုပ်ရှင်ကားများ၊ ကာတွန်းကားများ ကဲ့သို့ပင် ပထမဦးဆုံး မစ်ကီမောက်စ်ကာတွန်း Plane Crazy ကာတွန်းကားသည် အဖြူနှင့်အမည်း အသံတိတ်ဇာတ်ကားဖြစ်သည်။ ယင်းဇာတ်ကားတွင် မစ်ကီသည် သူ့ချစ်သူ မစ်နီ (Minnie) ကို အထင်ကြီးအောင် ကြိုးစားခဲ့သော မိုက်ရှူးရဲ ပိုင်းလော့အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ထားသည်။ ချားစ်လင်းဘတ် (Charles Lindbergh) ဆိုသည့် လူတစ်ယောက်က အတ္တလန်တစ်သမုဒ္ဒရာကို ပထမဦးဆုံးလေယာဉ်ဖြင့် ဖြတ်ကျော်ပျံသန်းခဲ့သူ ဖြစ်လာပြီး သိပ်မကြာမီမှာပင် ဝေါ့ထ်၏ ကာတွန်းသရုပ်ဆောင် ထွက်ပေါ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယနေ့အချိန်တွင် မစ်ကီမောက်စ်ကာတွန်းကားများကို လူများ အလွန်ကြိုက်နှစ်သက်နေကြသည်။ သို့သော်လည်း ဝေါ့ထ်၏ ပထမဦးဆုံး မစ်ကီမောက်စ်ကာတွန်းကားများ ရောင်းချခဲ့ရာတွင် ကံမလိုက်ခဲ့ပုံကိုမူ ယုံကြည်ရန် ခက်ခဲသည်။ ကံမကောင်းတာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ မည်သည့်ရုပ်ရှင်ရုံကမှ ဝေါ့ထ်၏ မစ်ကီမောက်စ်

ကာတွန်းကားများကို သူတို့ရုံများတွင် တင်ဆက်ပြသလိုစိတ် မရှိခဲ့ချေ။

ဝေါ့ထ်က အရှုံးမပေးခဲ့ချေ။ မစ်ကီကို ပိုပြီး စိတ်လှုပ်ရှားအောင် မည်သို့ပြုလုပ်မည်နည်း။ ဝေါ့ထ်က သူ့ကိုယ်သူ မေးခွန်းထုတ်ခဲ့သည်။ သူ့အဖြေမှာ အသံပိုင်းဆိုင်ရာ ဖြစ်သည်။ (၁၉၂၇)ခုနှစ်တွင် ပထမဦးဆုံး အသံထွက်ရုပ်ရှင်စတင်ပေါ်လာသည်။ ထိုပထမဦးဆုံး အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားမှာ Jazz Singer (ဂျက်ဇ်ဂီတအဆိုတော်) ဆိုသော ဇာတ်ကားဖြစ်ပြီး အယ်လ်ဂျော်ဆန် (Al Jolson) ဆိုသော လူကြိုက်များသည့် သရုပ်ဆောင် ပါဝင်ထားသည်။ သို့သော်လည်း ယင်းကာလအထိ အသံထွက်ကာတွန်းကား ထွက်ပေါ်မလာသေးချေ။ အကယ်၍ ဝေါ့ထ်က အသံထွက်ကာတွန်းတီထွင်နိုင်ပါက သူ့အနေနှင့်

ပရိသတ်၏ အာရုံစိုက်မှု သေချာပေါက်ရနိုင်သည်။

‘မီးသင်္ဘောဝီလီ’ (Steamboat Willie) ဇာတ်ကားတွင် မစ်ကီ မောက်စ်က လေ့ချွန်သည်။ သူ့ချစ်သူ မစ်နီက ‘ယူး...ဟူး’ဟု ပြောသည်။ ဂီတအသံများနှင့် တံခါးဆောင့်ပိတ်သံကဲ့သို့ အသံပြု လုပ်ချက်များလည်း ပါသည်။

ယင်းအချိန်ကာလက ‘မီးသင်္ဘောဝီလီ’ ကာတွန်းကားသည် အကောင်းဆုံး အသံထွက်ကာတွန်းဇာတ်ကား ဖြစ်ခဲ့သည်။ နယူး ယောက်စီးတီးရို ကိုလိုနီရုပ်ရှင်ရုံ မန်နေဂျာက ယင်းဇာတ်ကားကို ရုံတင်ပြသရန် သဘောတူခဲ့သည်။ ပရိသတ်ကလည်း နှစ်သက်သည်။ မကြာမီ အခြားရုပ်ရှင်ရုံများကလည်း ယင်းဇာတ်ကားကို ရုံတင်ပြသ လာကြသည်။ ဝေါ့ထ်က သူ၏ စောစောပိုင်း မစ်ကီကာတွန်းနှစ်ခုကို လည်း ခပ်မြန်မြန် အသံထည့်သွင်းခဲ့ပြီး ရုပ်ရှင်ရုံများသို့ ရောင်းချ နိုင်ခဲ့သည်။ (နောက်ပိုင်းကာတွန်းဇာတ်ကားများတွင် မစ်ကီနှင့် မစ်နီ တို့ အသံများကို ဝေါ့ထ်ကိုယ်တိုင် သွင်းခဲ့သည်)

ယခုအချိန်၌ အံ့ဩစရာဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် အိုးရှင်းပျင်ရှိ ရုပ်ရှင်ရုံမှ မန်နေဂျာတစ်ဦးက ရေပန်းစားအောင် တီထွင်မှုတစ်ရပ် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သူက ကလေးများကို သူ၏ ရုပ်ရှင်ရုံသို့ ဖိတ်ခေါ်ပြီး မစ်ကီမောက်စ်ကာတွန်းကားများကို အချိန်မရွေး ကြည့်ခိုင်းခဲ့သည်။ လာရောက်ကြည့်ရှုသူ ကလေးများအားလုံးမှာလည်း မစ်ကီမောက်စ်ကလပ်ဟုခေါ်သည့် ကလပ်အသင်းဝင်များ ဖြစ်လာကြသည်။ ပိုင်မုန့်စားပြိုင်ပွဲများနှင့် ကျောက်ခိုးပစ်ပြိုင်ပွဲများကိုလည်း ကလပ်အသင်းဝင်များအတွက် ပြုလုပ်ပေးသည်။

ဝေါ့ထံက မွန်းလွဲပိုင်းအချိန်တစ်ချိန်တွင် ရုပ်ရှင်ရုံသို့ ရောက်လာခဲ့ပြီး ထောင်နှင့်ချီသော ကလပ်အသင်းဝင်ကလေးများက သူတို့ ဇာတ်လိုက်အတွက် ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်အားပေးနေကြပုံကို

စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ဝေါ့ထ်က အခြားမြို့များတွင်လည်း ယင်းကလပ်အသင်းများ ဖွဲ့စည်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

မစ်ကီမောက်စ်အသင်းများ အမေရိကန်တစ်ခုလုံး ပြန့်ပွားလာသည်။ အသင်း၏စုဝေးပွဲများတွင် ကလေးများက မစ်ကီမောက်စ်ကလပ်၏ ကတိသစ္စာကို ချွတ်ဆိုကြသည်။ “မစ်ကီကြွက်လေးများသည် မဆဲကြပါ။ ဆေးလိပ်မသောက်ပါ။ လိမ်ညာလှည့်ဖြားမှု မလုပ်ကြပါ” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ကလပ်အသင်း၏ အထူးသီးသန့်သီချင်းလည်း ရှိသေးသည်။

မစ်ကီမောက်စ်အသင်းကြောင့် မစ်ကီမောက်စ်ကာတွန်းဇာတ်ကားများ ပို၍ လူကြိုက်များလာခဲ့သည်။ ကာတွန်းကားများကြောင့် နောက်ထပ်ကလေးများ မစ်ကီမောက်စ်ကလပ်အသင်းသို့

ပို၍ဝင်လာကြသည်။

များမကြာမီ အင်အိုင်ဝက် ရေးဆွဲသော မစ်ကီမောက်စ် ကာတွန်းရှုပ်ပုံများ အမေရိကရှိ သတင်းစာအစောင် (၄၀)တွင် ပါလာခဲ့သည်။ မစ်ကီမောက်စ်အရှုပ်များ၊ ကြယ်သီးများ၊ ခဲတံများ၊ သွားတိုက်တံများနှင့် စာအုပ်များကို ကလေးများက အလှအယက် ဝယ်ယူလာကြသည်။

ဝေါ့ထံက သူ့မျှော်လင့်ထားသလို အသစ်အဆန်းနှင့် ကြီးကြီးမားမားလုပ်ငန်းကို လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဤကား အစပိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

**အခန်း-(၇)
သူဘဝ အတက်နှင့်အကျ**

စတူဒီယိုပြဿနာတက်လာချိန်တွင် ဝေ့ထံသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထိပ်ဆုံးနေရာရောက်နေသည်။ မရိုးသားသော ရုပ်ရှင်ဖြန့်ချိသူတစ်ဦးက မစ်ကီမောက်စ်ကို ချုပ်ကိုင်လိုခဲ့သည်။ ဝေ့ထံသည် အော့စ်ဝဲလ်ကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီး ဖြစ်သည်။ မစ်ကီကို သူက ဆုံးရှုံးခံတော့မည် မဟုတ်ချေ။ ဒစ္စနေကုမ္ပဏီ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုကို စီစဉ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဖြန့်ချိရေးသမားက အင်အိုင်ဝက်ကိုမူ ခေါ်ထုတ်သွားနိုင်ခဲ့သည်။

အဘယ်ကြောင့် အိမ်အိုင်ဝက် စွန့်ခွာသွားသလဲ။

အိမ်ရေးဆွဲသည့် ကာတွန်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေါ့ထိက အမြဲတမ်း မကျေမနပ်ဖြစ်တတ်ကြောင်း အိမ်က ပြောသည်။ ၎င်း အပြင် ဝေါ့ထိသည် ဒစ္စနေးကာတွန်းများအတွက် ဒီဇိုင်းဂုဏ်ယူစရာ အားလုံးကို သူက ရယူလိုသည်။ အိမ်၏ပြောကြားချက်အရ ဝေါ့ထိ သည် မစ်ကီမောက်စ်ကာတွန်းပုံကို အဆင်ပြေပြေမဆွဲနိုင်ဟု ဆိုသည်။ တစ်ခါတွင် ကလေးတစ်ယောက်က ဝေါ့ထိ၏ အမှတ်တရ လက်မှတ်နှင့် မစ်ကီပုံကို ဆွဲပေးရန် ဝေါ့ထိကို တောင်းခံခဲ့သည်။ ဝေါ့ထိက အိမ်ကို ဆွဲခိုင်းလိုက်ပြီးနောက် ဝေါ့ထိက လက်မှတ်ထိုးပေး

မည်။ အပ်က စိတ်ဆိုးပြီး ဝေါ့ထ်အား သူ့ကိုယ်တိုင်ဆွဲရန်ပြောပြီး ဆောင့်အောင့်ထွက်သွားခဲ့သည်။

အပ်ကို ဆုံးရှုံးခဲ့မှုသည် အကျပ်ရိုက်စရာ ဖြစ်လာသည်။ သူ့စိတ်ဆိုးပြီး စိတ်ထိခိုက်မိသည်။ သို့သော်လည်း သူက သူ့အဖွဲ့အတွက် လှုပ်ရှားဇာတ်ကောင်ရေးဆွဲသည့် လူသစ်များကို ငှားရမ်းခဲ့သည်။ ဝေါ့ထ်သည် ပုံရေးဆွဲခြင်းကို မပြုလုပ်စေကာမူ စတူဒီယိုတွင် အရေးပါဆုံးသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ထမ်းများက သိရှိလာကြသည်။ မည်သည့်ကာတွန်းရေးဆွဲရမည်ကို သူက ရွေးချယ်သည်။ ဇာတ်လမ်းဖွဲ့စည်းထုတ်လုပ်မှုနှင့် သရုပ်ဖော်ပုံများကိုလည်း သူ့ကိုယ်တိုင် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်အားလုံးကိုလည်း သူက ချမှတ်သည်။ အကယ်၍ လှုပ်ရှားသရုပ်ဖော်ပုံရေးဆွဲသူက ဝေါ့ထ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို မနှစ်သက်ခဲ့လျှင် နှုတ်ပိတ်နေလျှင် နေ သို့မဟုတ်ပါက အလုပ်မှ နှုတ်ထွက်ရုံသာ ရှိသည်။

(၁၉၃၀)ခုနှစ်များအတွင်း ဝေါ့ထ်ဒစ္စနေစတူဒီယိုက Silly Symphonies ဟုခေါ်သော ကာတွန်းဇာတ်လမ်းတို အများအပြားကို ထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ ယခင်ကအတိုင်းပင် ဝေါ့ထ်သည် အသစ်အဆန်း မှန်သမျှကို လုပ်ချင်ခဲ့သည်။ Three Little Pigs ကာတွန်းကားသည် ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်တစ်ခုထက် ပိုသည်။ ဝက်ကလေးများနှင့် ဆာလောင်နေသော ဝံပုလွေဇာတ်လမ်းသည် အင်ဒရူးလန်း (Andrew Lang) ရေးသားသော The Green Fairy Book စာအုပ်ထဲမှ

လာသော ပုံပြင်များ ဖြစ်သည်။ ယင်းဇာတ်လမ်းတွင် သီချင်းသံတစ်ခု ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝေါ့ထ၏ စိတ်ကူးဖြစ်သည်။ ထိုသီချင်းမှာ Who's Afraid of the Big Bad Wolf? ဆိုသည့် သီချင်းဖြစ်သည်။ ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှ ဇာတ်ကားကြည့်ပြီး ထွက်လာသောပရိသတ်များက သီချင်းတေးသွားကို လေ့ချွန်ပြီး ထွက်လာကြသည်။ ပရိသတ်များကို ထိုသီချင်းက ပျော်ရွှင်လန်းဆန်းအောင် လုပ်ပေးလိုက်ပုံရသည်။

'ဝက်ငယ်လေးသုံးကောင်' ဇာတ်လမ်းသည် (၁၉၃၃)ခုနှစ် တွင် ပြသခဲ့သည်။ ပြည်သူ့အများစုမှာမူ စိတ်ပျော်ရွှင်ရန် အားပေးဖို့ လိုအပ်နေသည်။ ယင်းကာလသည် မဟာစီးပွားရေးပျက်ကပ် ကာလဖြစ်သည်။ ထောင်နှင့်ချီသော ကုမ္ပဏီများ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ အလုပ်သမား သန်းနှင့်ချီ၍ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ် သွားသည်။ လူများနေထိုင်ရန် အိုးအိမ်များ ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသည်။ လူအနည်းငယ်ခန့်ကသာ ရုပ်ရှင်ရုံများသို့ သွားနိုင်သည့် ငွေပိုငွေလျှံ

အနည်းငယ်ရှိကြသည်။

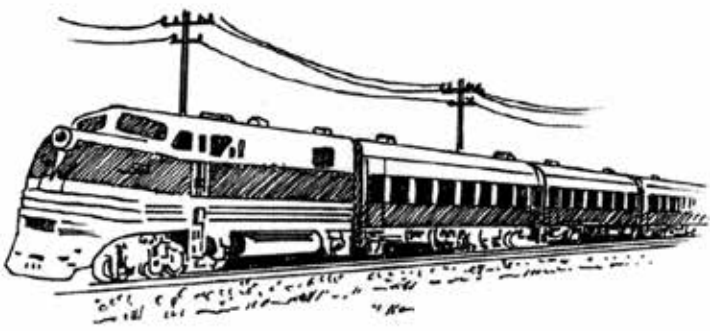
သို့သော်လည်း ဝေါ့ထိဒစွနေစတူဒီယိုက အခြေအနေ
ကောင်းသည်။

(၁၉၃၀)ခုနှစ်တွင် Technicolor ဟုခေါ်သော ကုမ္ပဏီတစ်ခုက
ရုပ်ရှင်များကို ကောင်းမွန်သော ရောင်စုံဖလင်များဖြင့် ထုတ်လုပ်နေ
သည်။ “နောက်ဆုံးမှာ ကျွန်တော်တို့ပိတ်ကားတွေအပေါ် သက်တန်
ရောင်စဉ်ကို ပြသနိုင်ပါပြီ”ဟု ဝေါ့ထိက အော်ခဲ့ဖူးသည်ဟု ဆိုသည်။
ဝေါ့ထိ၏ “ပန်းများနှင့် သစ်ပင်များ” ကာတွန်းကားသည်
ဆေးရောင်စုံအပြည့် ရိုက်ကူးထားသော ပထမဦးဆုံးကာတွန်းကား
ဖြစ်သည်။ ယင်းကားသည် အကယ်ဒမီရုပ်ရှင်ဆု ဆွတ်ခူးခဲ့သည်။

ဒစ္စနေးကုမ္ပဏီတွင် အလုပ်လုပ်ကိုင်သူတိုင်း နာရီအတော် ကြာ လုပ်ကိုင်ကြရသည်။ သို့သော်လည်း မည်သူမျှ ဝေ့ထဲလောက် ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ်ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ခြင်း မရှိကြချေ။ ပြုလဲကျ လောက်သည့် အခြေအနေအထိ သူ့ကိုယ်တိုင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် ခြေကုန်လက်ပန်းကျခဲ့ပြီး ပို၍စိတ်တိုလာတတ်သည်။

သူသည် စိတ်ပျက်စရာကိစ္စတစ်ခုလည်း တွေ့နေရသည်။ သူနှင့် ဇနီးဖြစ်သူ လီလီယန်တို့မှာ ကလေးမရသည့်ဒုက္ခတွေ့နေရ သည်။ ကလေးအဖေ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်နိုင်တော့မည်ကို ဝေ့ထဲက စိုးရိမ်ပူပန်နေသည်။ ညဘက်တွင် အိပ်၍ မရနိုင်ခဲ့ချေ။ မကြာခဏ ထ၍ ငိုတတ်သည်။ မကျန်းမမာဖြစ်လာ၍ စိတ်ဖိစီးမှု သက်သာလာ စေရန် ရက်ရှည်အနားယူခရီးထွက်ရမည်ဟု သူ၏ ဆရာဝန်က တိုက်တွန်းသည်။

(၁၉၃၁)ခုနှစ်၊ ဆောင်းဦးရာသီတွင် သူနှင့် လီလီယန်တို့သည် ဝါရှင်တန်ဒီစီသို့သွားရန် ခရီးစဉ်အတွက် ရထားလက်မှတ်ဝယ်ပြီး ရထားပေါ်လိုက်ပါရခြင်းသည် ဝါထ်အတွက် အမြဲတမ်း စိတ်ပြေလက်ပျောက်နှင့် ပျော်စရာတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပနာမားတူးမြောင်းကို ဖြတ်ပြီး သင်္ဘောဖြင့် ခရီးသွားခဲ့သည်။ သူနှင့် လီလီယန်တို့ ကုန်းဘတ်ပေါ်တွင် ကုလားထိုင်များဖြင့်ထိုင်ကာ ကြည်နူးစရာ ညစာများ စားခဲ့ကြသည်။ သူတို့အိမ်ပြန်ရောက်လာသောအခါ စိတ်ဖိစီးမှုများ လျော့ပါးစေရန် ဝေါ့ထ်က ရေခဲပြင်စကိတ်စီးခြင်း၊ ရေကူးခြင်း၊ မြင်းစီးခြင်းနှင့် ပိုလိုကစားခြင်း စသည့် အားကစားလေ့ကျင့်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

(၁၉၃၃)ခုနှစ်တွင် လီလီယန်၌ ကိုယ်ဝန်ရှိလာခဲ့သည်။ ဝေါ့ထ်က ဝမ်းသာသွားသည်။ ကလေးထားသည့်အခန်းတွင်

ပန်းရောင်နှင့် အပြာရောင်ကလေးပစ္စည်းအားလုံးကို သူ့မိသားစုအား စီစဉ်ရန် စာဖြင့် ရေးသားခဲ့သည်။ ဒီဇင်ဘာလ (၁၈)ရက်နေ့တွင် ကျန်းမာသန်စွမ်းသော မိန်းကလေးမွေးလာခဲ့ပြီး ဒိုင်ယန်းမာရီဒွန်နေး (Diane Marie Disney) ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။

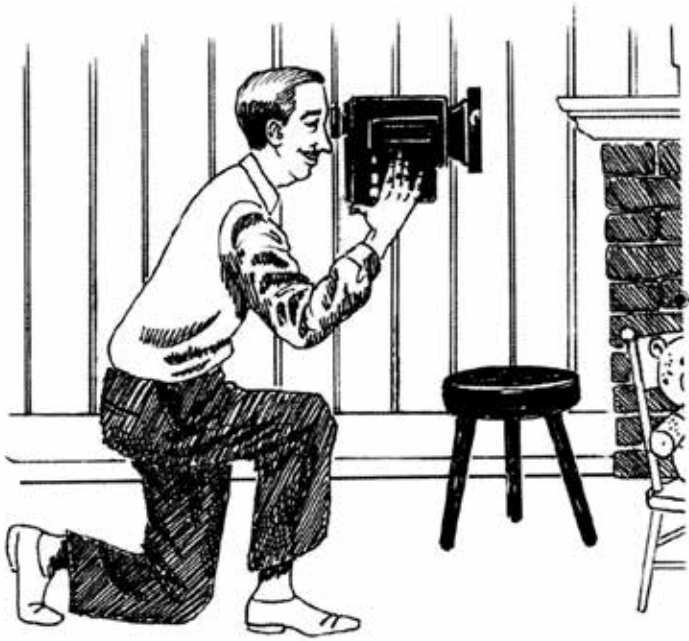

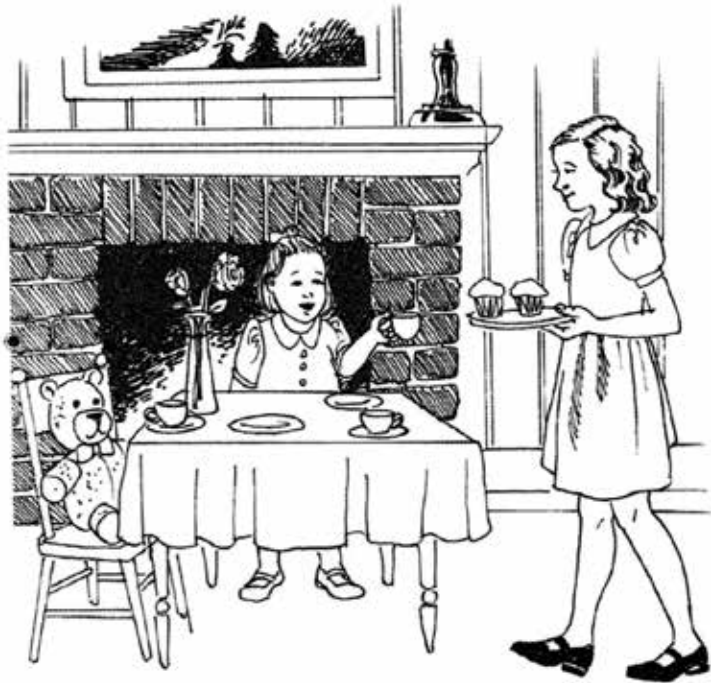
ဒိုင်ယန်းကို မွေးပြီးနောက် လီလီယန်တွင် ကလေးမရနိုင် တော့ချေ။ ထို့ကြောင့် (၁၉၃၅)ခုနှစ်တွင် ဒွန်နေးမိသားစုက မွေးကင်းစ မိန်းကလေးတစ်ဦးကို မွေးစားခဲ့ကြပြီး ရှာရွန်မေ (Sharon Mae) ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။

သူ၏သမီးများကို ပျော်ရွှင်စရာမိသားစုဘဝပေးရန် ဝေ့ထံက သူလုပ်နိုင်သမျှအားလုံး လုပ်ပေးခဲ့သည်။ မိသားစု ပျော်ရွှင်

နေပုံကို မှတ်တမ်းတင်ရန်အတွက် ဝေါ့ထ်က ရုပ်ရှင်ကင်မရာတစ်လုံး အမြဲတမ်း ဆောင်ထားသည်။ သူ့သမီးများကို စာဖတ်ပြုပြီး အပြင်ဘက်သို့ခေါ်၍ ပုံပြင်များကို သရုပ်ဆောင်ပြသည်။ စတူဒီယို အတွင်းသို့ စက်ဘီးစီး၍ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ စနိုးဂိုက်ဇာတ်ကား အတွက် တည်ဆောက်ပေးသကဲ့သို့ ဝေါ့ထ်က သူ၏ကလေးများအတွက် ကြီးမားလှသော ကလေးကစားစရာ အိမ်တစ်လုံးကိုပင် တည်ဆောက် ပေးခဲ့သည်။

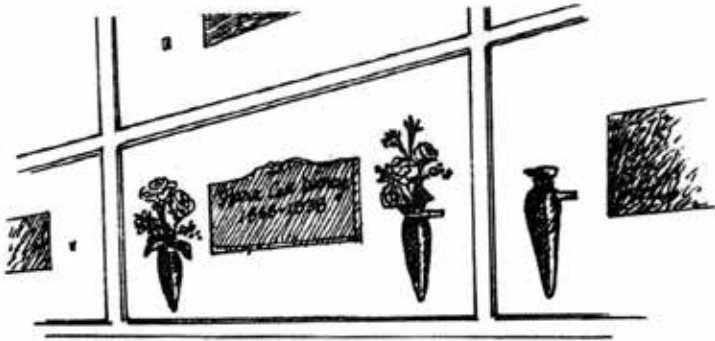
ဟောလီဝုဒ်မှ ခမ်းနားလှသောပါတီပွဲများနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ဝေါ့ထ်က စိတ်မဝင်စားခဲ့ချေ။ အိမ်မှာနေရတာကို သူ့ကြိုက်သည်။ ရွိုင်းနှင့် သူ့ဇနီး၊ သမီးတို့သည် ဝေါ့ထ်၏အိမ်အနီးအနားတွင် နေထိုင်ကြသည်။ မိသားစုနှစ်ခု မကြာခဏ တွေ့ဆုံကြသည်။

ဝေါ့ထ်ဇါမိဘများမှာမူ အလွန်ဝေးကွာလှသော အော်ရီဂွန် ပြည်နယ် ပွယ်လန်းမြို့တွင် နေထိုင်လျက်ရှိတုန်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝေါ့ထ်နှင့် ရွှင်းတို့က ကယ်လီဖိုးနီးယားတွင် သူတို့အတွက် အိမ် တစ်လုံးဝယ်ယူရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ဒစ္စနေမိသားစုများ အားလုံး သည် အိမ်နောက်ဘက်ခြံအတွင်း အသားကင်ပိုင်းဖွဲ့စားသောက်ပွဲ များ ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။

မိဘများအတွက် ဝယ်ပေးသောအိမ်သည် ပျော်ရွှင်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဝယ်ပေးသော နှစ်သက်စရာ လက်ဆောင်ပစ္စည်း တစ်ခု ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ပျော်စရာအစား ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အိမ်ကြီး၏ အပူပေးသည့်စနစ်မှာ ချို့ယွင်းနေသည်။ (၁၉၃၈)ခုနှစ် တစ်ရက်တွင် အဆိပ်ပါသော ဓာတ်ငွေ့များ ယိုထွက် နေမှုကြောင့် မိဘနှစ်ဦးဖြစ်သည့် အေလီယက်နှင့် ဖလော်ရာတို့ နှစ်ဦး ရုတ်တရက်ဆိုသလို အသက်ရှူကျပ်ခဲ့ကြရသည်။ အေလီယက်က ပြန်၍ သက်သာလာသော်လည်း ဖလော်ရာမှာ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ဝေါ့ထ်၏ ကျန်သည့်ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် ယင်းဖြစ်ရပ်အတွက် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်လွန်းအားကြီးပြီး သူ၏မိခင်သေဆုံးရသည့် အကြောင်းကို ပြောဆိုရန် ငြင်းပယ်လေ့ရှိသည်။

မဟာစီးပွားပျက်ကပ်

(၁၉၂၀)ခုနှစ်များတွင် အမေရိကန်များသည် စတော့ (ကုမ္ပဏီအစုရှယ်ယာ)များကို ရောင်းကြွယ်ကြ လုပ်ခဲ့ရာ အချို့က ယင်းလုပ်ငန်းမှ ချမ်းသာလာကြသည်။ (၁၉၂၉) ခုနှစ်တွင်မူ ယင်း စတော့ရှယ်ယာအများစုမှာ တန်ဖိုးမရှိ ဖြစ်ခဲ့ရပြီး စတော့ဈေးကွက်မှာလည်း ပြိုလဲခဲ့ရသည်။

ဘဏ်များပိတ်ပစ်ခဲ့ရသည်။ လူပေါင်းသန်းနှင့်ချီ၍ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ကြရသည်။ အလုပ်မရှိ၍ နေစရာ အိမ်၊

ကား၊ အစားအသောက်များအတွက် ငွေအနည်းငယ်မျှသာ
 ရှိကြသည်။ အခြေခံစားကုန်ဖြစ်သည့် ပေါင်မုန့်တစ်လုံးရရန်
 တန်းစီ ကြရသည်။ (၁၉၄၀)ခုနှစ် စောစောပိုင်းကျမှသာ
 မဟာစီးပွား ပျက်ကပ် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။

**အခန်း-(၈)
စဉ်းစိုက်**

ဝေ့ဒစ္စနေသည် နောက်ထပ် အကြံဉာဏ်ကောင်းများကို အမြဲတမ်းရှာဖွေနေသူ ဖြစ်သည်။ ကာတွန်းဇာတ်ကားတစ်ခု၏ လုပ်နိုင်သည့် နယ်ပယ်ထက် ကျော်လွန်ပြီး သူက ကြိုးစားနေသူ ဖြစ်သည်။ သူနှင့် သူ၏အနုပညာရှင်များက အသံနှင့် အရောင်များကို ပြီးပြည့်စုံအောင် ပြုလုပ်ကြသည်။ ဝေ့ထံက တစ်နေရာတည်းတွင် ရပ်တန့်မထားပေ။

(၁၉၃၃)ခုနှစ်တွင် ဝေ့ထံသည် အစအဆုံး သက်ဝင်လှုပ်ရှား ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကား ရိုက်ကူးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်အထိ ကာတွန်းများမှာ ဇာတ်ကားတိုများ ဖြစ်ကြသည်။ ဇာတ်လမ်းတို ကာတွန်းများမှာ မိနစ်အနည်းငယ်သာ ကြာမြင့်သည်။ ရုပ်ရှင်ရုံများ၌

ကာတွန်းကားများကို ဇာတ်ကားကြီးများ မပြမီ ပြသလေ့ရှိသည်။ ကလေးများသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူသော မစ်ကီမောက်စ်ကာတွန်းကားများကို စောင့်ကြည့်ကြလိမ့်မည်ဟု ဝေါ့ထံက သိသည်။ ထို့ကြောင့် ဇာတ်ကားကောင်းပါက ကလေးများသည် လှုပ်ရှားကာတွန်းကား ရှည်ကြီးများကို ထိုင်ကြည့်ကြလိမ့်မည်။

ကာတွန်းကားများသည် ပေါက်ကပြက်လုံးများဖြင့် ပြည့်နေသည်။ သို့ရာတွင် အစအဆုံးကာတွန်းဇာတ်လမ်းရှည်ကြီးမှာမူ ရယ်စရာဟာသထက်ပိုပြီး ပါဝင်သင့်သည့်အချက်များ ရှိရမည်။ ဝေါ့ထံတွင် အချစ်၊ ဒရာမာ၊ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများပါဝင်သော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ရှိသည်။ ထင်ရှားသော စနိုးဂိုက်စိတ်ကူးယဉ်ပုံပြင်တွင် ထိုအရာများအားလုံးပါဝင်သည်။ ယင်းဇာတ်လမ်းကို ဝေါ့ထံက ရွေးချယ်ခဲ့သည်။

စနိုးဂိုက်နှင့် လူပုလေးခုနစ်ယောက်ဇာတ်ကားကို ဖန်တီးရန် နှစ်နှင့် ချီ၍ အချိန်ယူခဲ့ရသည်။ (၈၃)မိနစ်ပြသသည့် ရုပ်ရှင်ကားအတွက် ပုံပေါင်းနှစ်သိန်းခွဲကျော် ဆွဲခဲ့ရသည်။ ဝေါ့ထံသည် ဤဇာတ်ကား ထုတ်လုပ်လုပ်မှုအဆင့်တိုင်းတွင် ကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်ခဲ့ရသည်။

အစည်းအဝေးများတွင် ဝေါ့ထဲက သူ၏အရုပ်လှုပ်ရှား အသက်သွင်းအဖွဲ့အတွက် ဇာတ်လမ်းပြကွက် အခင်းအကျင်းများကို သူ့ကိုယ်တိုင်သရုပ်ဆောင် ပြသခဲ့သည်။ ပညာရှင်များက ဝေါ့ထဲ၏ အယူအဆများနှင့် လှုပ်ရှားပုံများကို သူတို့ကကြည့်ပြီး ပုံများ ရေးဆွဲ

ကြရသည်။ ဂေါ့ထံသည် ဇာတ်ကောင်တစ်ဦးချင်းကို တကယ့်သရုပ်ဆောင်အစစ်ကဲ့သို့ ထင်မြင်လာအောင် လုပ်စေချင်သည်။ ၎င်းအပြင် ရယ်စရာကောင်းသော ပြကွက်များလည်း ထည့်သွင်းသည်။ သို့သော်လည်း လူများ ငိုကြွေးကြမှု သို့မဟုတ် ထိတ်လန့်ပြီး အသက်အောင့်ထားရသည့် အစိတ်အပိုင်းများလည်း ထည့်သွင်းထားသည်။

နောက်ခံကားချပ်များကလည်း အရေးကြီးသည်။ ယင်းနောက်ခံရှုခင်းသည် ပြားချပ်ချပ်နှင့် နှစ်ဖက်မြင်ရှုခင်း မဟုတ်ချေ။ ဥပမာ အားဖြင့် လူပုကလေး ခုနစ်ယောက်အိမ်သည် ထုထည်အလုံးအထည်နှင့် တကယ့်နေရာတွင် တည်ရှိသကဲ့သို့ တူအောင် ပြုလုပ်ထားရသည်။ အထူးပြုလုပ်ထားသော multi-plane ကင်မရာက အရာရာတိုင်းကို သုံးဖက်မြင်နိုင်ရန် ပြုလုပ်ပေးသည်။

စနိုးဝိုက်ဇာတ်ကားရိုက်ကူးပြီးစီးရန်အတွက် ဒစ္စနေအတတ်

ပညာရှင်များက သုံးနှစ်ကြာ အချိန်ယူခဲ့ရသည်။ တစ်ဦးကဆိုလျှင် လူပုကလေးများ၏ စွပ်ပြုတ်သောက်နေသည့် ရယ်စရာပြကွက်များကို တစ်နှစ်ခန့်ကြာအောင် ရေးဆွဲခဲ့ရသည်။

ဒါတောင် ရုပ်ရှင်က အဆုံးမသတ်သေးပေ။

ရွှင်းလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရသောအလုပ်မှာ အခက်ခဲဆုံး ဖြစ်သည်။ သူသည် စနိုးပိုက်ကားကို ရိုက်ကူးရန်အတွက် ငွေကြေး ဖန်တီးရသည်။ စတူဒီယိုက ဒေါ်လာတစ်သန်းခွဲကျော်ကို ချေးငှား ရသည်။ ကာတွန်းဇာတ်ကားတစ်ကားအတွက် အံ့မခန်း များပြားလှ သော ငွေပမာဏဖြစ်သည်။ အကယ်၍များ ထိုရုပ်ရှင်ကားသည် အဖတ်ဆယ်မရမအောင် ဆုံးရှုံးသွားပါက စတူဒီယိုအနေနှင့် ချေးငွေကို မည်ကဲ့သို့ ပြန်ဆပ်နိုင်မည်နည်း။

လော့ခ်အိန်ဂျလီစ်မြို့ရှိ Carthay Circle Theatre ရုပ်ရှင်ရုံတွင် စနိုးဂိုက်နှင့် လူပုလေးခုနစ်ယောက်ဇာတ်ကားကို (၁၉၃၇)ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၀)ရက်နေ့တွင် စတင်ပြသခဲ့သည်။

နာမည်ကျော် ဟောလိဝုဒ်သရုပ်ဆောင်များက ညနေခင်း ဝတ်စုံများဝတ်ဆင်ပြီး လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည်။ ပရိသတ်များကမူ ရုပ်ရှင်၏ အလှအပများကို တစ်ရှိုက်မက်မက် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ချီးကျူးလက်ခုပ်သံများက မိုးခြိမ်းသံကဲ့သို့ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

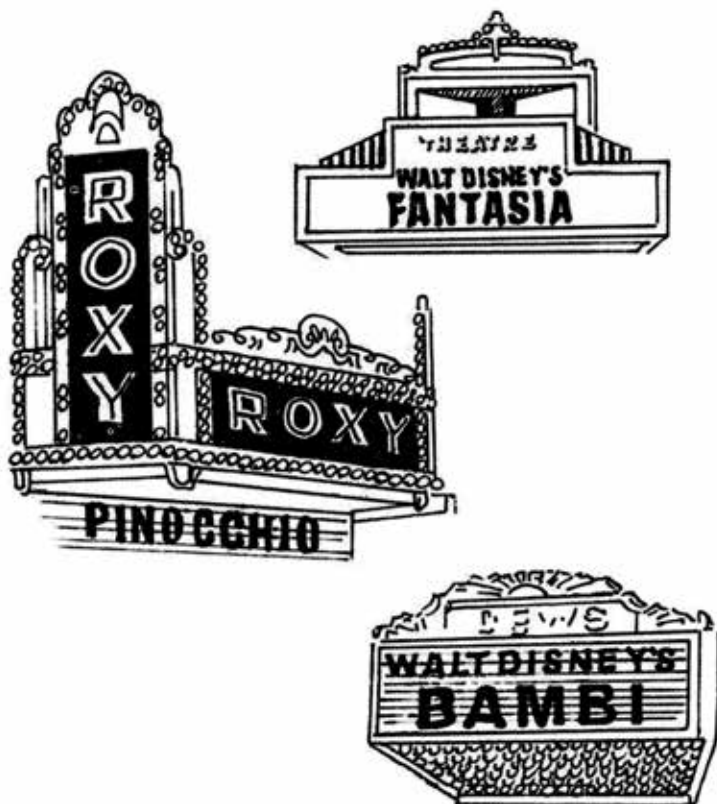
တိုင်းမဂ္ဂဇင်းက ဝေါ့ထ်၏ ဓာတ်ပုံကို မဂ္ဂဇင်းအဖုံးတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး စနိုးဂိုက်ကို သူ၏ပြောင်မြောက်သောလက်ရာဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ဝေါ့ထ်သည် အထူးအကယ်၏မိဆုကို ရခဲ့သည်။ (ယင်းဆု

တွင် အော်စကာဆု ကြယ်(၇)ခုဝန်းရံထားသော ရွှေအော်စကာ ဆုကြီး ပါဝင်သည်)

နောက်နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း ဝေါ့ထံသည် လှုပ်ရှားသက်ဝင် ရုပ်ရှင်ကားသုံးကားကို ထပ်မံထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ ယင်းဇာတ်ကားများ မှာ ဖန်တာရှား (Fantasia)၊ ပီနိုချီယို (Pinocchio)နှင့် ဘမ်ဘီ (Bambi) တို့ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုဇာတ်ကားများသည် စနိုးဂိုက် ဇာတ်ကား၏ ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိမှုကို မယှဉ်နိုင်ခဲ့ကြချေ။ ယနေ့ ကာလအထိ ယင်းဇာတ်ကားသည် လူကြိုက်အများဆုံးသော ရုပ်ရှင် ကား ဖြစ်နေသည်။

အခန်း-(၉) သပိတ်မှောက်ခြင်း

စနိုးဝိုက်ဖတ်ကားကြောင့် ဝင်ငွေအမြောက်အမြား ရရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ရွှင်းနှင့် ဝေါ့ထံတို့က ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်၊ ဘားဘင့်မြို့တွင် စတူဒီယိုအသစ်ဆောက်လုပ်ရန် (၅၀)ဧကကျယ်သော မြေကွက်ကို ဝယ်ခဲ့သည်။

(၁၉၄၀)ခုနှစ်တွင် အဖွဲ့သားအားလုံး ထိုနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ ခဲ့ကြသည်။ ယခုဆိုလျှင် ကုမ္ပဏီသည် ကြီးမားသောလုပ်ငန်းကြီး တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဝန်ထမ်းများ ရာနှင့်ချီ၍ ရှိလာသည်။ အသက် ဝင်လှုပ်ရှား အရုပ်ဖန်တီးသူများက အဆောက်အအုံတစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်ကြသည်။ ဆေးခြယ်သူများ၊ ပန်းချီဆေးရောင်ထည့် သူများနှင့် အထူးပြုလုပ်ချက် ပြုလုပ်ပေးသူ အနုပညာရှင်များက အခြားအဆောက်အအုံများတွင် လုပ်ကိုင်ကြရသည်။ သူ၏ဝန်ထမ်း များသည် ကျဉ်းကျဉ်းကျွတ်ကျွတ်နေရာဟောင်းမှ ခေတ်မီပြီး အဲကွန်း များတပ်ဆင်ထားသည့် အဆောက်အအုံများသို့ ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင် ကြရ၍ ပျော်ရွှင်နေကြသည်ဟု ဝေဖန်က ယူဆခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အမြင်မှားခဲ့သည်။

အရင်အဟောင်းတုန်းကမူ ဒုစွနေဝန်ထမ်းများသည် တစ်ဦး နှင့်တစ်ဦး နီးကပ်စွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြရပြီး မိသားစုလို ခံစားကြရ သည်။ ယခုအချိန်၌မူ သူတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သိခြားစီ ခွဲလိုက် ကြသလို ဖြစ်သွားသည်။ ဝန်ထမ်းများက ဝေဖန်ကို ရှားရှားပါးပါးသာ တွေ့မြင်ရတော့သည်။ ဝေဖန်၏ စတူဒီယိုသည် စက်ရုံကြီးတစ်ရုံလို

ခံစားနေရသည်။

ထိုကိစ္စများထက်ပို၍ အရေးကြီးသောပြဿနာမှာ စတူဒီယိုသည် ငွေကြေးဒုက္ခနှင့် ကြုံတွေ့လာရပြန်သည်။

ဥပရောပတိုက်တစ်ခုလုံးရှိ နိုင်ငံများမှ ရုပ်ရှင်ရုံများသို့ ဒစ္စနေကာတွန်းများကို ရောင်းချရမှုကြောင့် ငွေအမြောက်အမြား ရခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း (၁၉၃၉)ခုနှစ်ကတည်းက ဥပရောပတိုက်တွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင် ဒစ္စနေရုပ်ရှင်ကားများ၏ ဈေးကွက်ကလည်း ခန်းခြောက်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ရွှိုင်းကလပ်ခလစာများကို ဖြတ်တောက်ပစ်ရတော့သည်။ ဝန်ထမ်းများ ဒေါသဖြစ်ကြသည်။ သူတို့မကျေနပ်ချက်တွေကို နားမထောင်ပါက အလုပ်မလုပ်တော့ဟု အလုပ်သမားများက ပြောကြသည်။ ဝေါ့ထံက အစည်းအဝေးခေါ်ပြီး လူများကို ငြိမ်သက်သွားစေရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ သို့သော် အရာမရောက်ခဲ့ပေ။

(၁၉၄၁)ခုနှစ်၊ မေလ (၂၉)ရက်နေ့တွင် ရာနှင့်ချီသော ဒစ္စနေအလုပ်သမားများက သပိတ်မှောက်ကြသည်။ သူတို့တောင်းဆိုချက်များ မရမချင်း အလုပ်လုပ်ရန် ငြင်းဆိုသည့်သဘော ဖြစ်သည်။ စတူဒီယိုအဝင်ဝတွင် သပိတ်မှောက်သူများက ထိုင်၍ သပိတ်မှောက်ကြပြီး လုပ်ငန်းခွင်သို့ အရဲစွန့်ဝင်ပြီး အလုပ်လုပ်မည့်သူများကို အော်ဟစ်ခဲ့ကြသည်။ ဝေါ့ထံက နံနက်တိုင်း ကားမောင်းထွက်လာချိန်တွင် အလုပ်သမားများက အော်ဟစ်ကြပြီး သူ့ကားကို ထုနှက်ကြသည်။

သပိတ်မှောက်ခြင်းမှာ သီတင်းကိုးပတ်ကြာခဲ့သည်။ သပိတ်ကြောင့် ဝေါ့ထံ အကြီးအကျယ်စိတ်ပျက်ခဲ့ရသည်။ ဒစ္စနေစတူဒီယိုသည် အလုပ်သမားများအပေါ် အမြဲတမ်းမျှတမှု ရှိသည်ဟု သူက ယုံကြည်ခဲ့သည်။ သစ္စာဖောက်ခံရသည်ဟု သူခံစားရသည်။ စိတ်ဖိစီးမှုအားလုံးကြောင့် သူ့ကျန်းမာရေး ထိခိုက်လာသည်။ သြဂုတ်လ စောစောပိုင်းတွင် တောင်အမေရိကသို့ သွားခဲ့သည်။ သူမရှိစဉ် ရွှင်းက သပိတ်ခေါင်းဆောင်များနှင့် ပြေလည်အောင်လုပ်ခဲ့သည်။ အလုပ်သမားများသည် သူတို့တောင်းဆိုထားသည့် လစာများကို ရခဲ့ကြသည်။

သို့သော်လည်း အလုပ်သမားသပိတ်က ဝေါ့ထိကို ပြောင်းလဲ
 စေခဲ့သည်။ မည်သည့်အလုပ်သမား၏ မကျေနပ်ချက်၊ တိုင်ကြားချက်
 များကိုမဆို ကြည့်ရှုရန် ငြင်းဆိုခဲ့သည်။ သူသည် အလွန်ခါးခါးသီးသီး
 ဖြစ်သွားသည်။ ထို့နောက် စက်တင်ဘာလတွင် သူ့ဖခင် အေလီယတ်
 ကွန်လွန်ခဲ့သည်။ အခုဆိုလျှင် ဝေါ့ထိ၏ မိဘနှစ်ပါးစလုံး ကွယ်လွန်
 သွားကြပြီ။ ဆင်ပျံတစ်ကောင်အကြောင်း ရိုက်ကူးတင်ဆက်ထား
 သော သူ၏နောက်ထပ် Dumbo ကာတွန်းဇာတ်လမ်းရှည်မှာလည်း
 ဝေါ့ထိမျှော်လင့်ထားသလို အောင်မြင်မှုမရခဲ့ချေ။ ယင်းဇာတ်ကားကို
 (၁၉၄၀)ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် စတင်ပြသခဲ့သည်။

(၁၉၄၁)ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၇)ရက်နောက်ပိုင်းတွင် အရာရာတိုင်း ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ဟာဝိုင်အီရို အမေရိကန်၏ ပုလဲဆိပ်ကမ်း ရေတပ်အခြေစိုက်စခန်းကို ဂျပန်လေယာဉ်များက ဗုံးကြဲခဲ့သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည်လည်း စစ်ထဲ ပါဝင်လာခဲ့ပေပြီ။ အမေရိန်ကန်စစ်သည်များသည် ပစ်ဖိတ်နှင့် ဥပရောပစစ်မျက်နှာနှစ်ခုတွင် တိုက်ခိုက်နေကြရသည်။

အမေရိကန်တပ်မတော်က ဝေါ့ထ်၏ စတူဒီယိုကို လွှဲပြောင်း

ရယူခဲ့သည်။ လေ့ကျင့်ရေးရုပ်ရှင်များ စစ်သည်တို့အတွက် လိုအပ်
နေ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့သော် လုပ်ငန်းမျိုးလုပ်ရတာ ဝေ့ထံအတွက်
ခံစားချက်နှင့် ဖန်တီးနိုင်ရန် ခက်ခဲလှသည်။

ဝေ့ထံသည် အမေရိကန်စစ်တပ်အတွက် အသုံးပြုရန်
ဒေါ်နယ်ဒတ်ကာတွန်းများစွာကို ဖန်တီးခဲ့ရသည်။ ယင်းဇာတ်ကား
တစ်ကားတွင် သူရဲကောင်းဖြစ်လာသော ပိန်ပိန်ပါးပါး စစ်သားတစ်ဦး
အဖြစ် ဒေါ်နယ်က သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ အခြားရုပ်ရှင်တစ်ကားတွင်
ဒေါ်နယ်ဒတ်သည် နာဇီဂျာမနီနိုင်ငံ၌ ကြေကွဲစရာဘဝဖြင့် နေထိုင်
ရပုံကို ပြသထားသည်။ နောက်ဆုံး၌ ၎င်းသည် အိပ်မက်ဆိုးမက်ခြင်း
ဖြစ်ပြီး ဒေါ်နယ်ဒတ် အိပ်ရာမှ လန့်နိုးလာသည်။ အမေရိကန်ပြည်
ထောင်စုတွင် ဘေးကင်းစွာဖြင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး နေထိုင်ရပုံကို ပြသ
ထားသည်။ ဤရုပ်ရှင်မျိုးမှာ အမေရိကန်များကို သူတို့တိုင်းပြည်
အတွက် ဂုဏ်ယူသည့် ခံစားချက်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

(၁၉၄၅)ခုနှစ်တွင် စစ်ကြီးပြီးဆုံးသွားသည်။ ဝေါ့ထံသည် လည်း သူ့ကိုယ်ပိုင်ရှင်ရှင်ကားများကို ပြန်လည်ထုတ်လုပ်လာနိုင်သည်။ ပေါ်ပင်အက်ရှင်စွန့်စားခန်း ဇာတ်ကားတော်တော်များများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ သို့သော်လည်း လူတွေက စနိုးဝိုက်ဇာတ်ကားကို ကြိုက်သလောက် Treasure Island, Swiss Family Robinson, or 20,000 Leagues Under the Sea ဇာတ်ကားများကို မကြိုက်ကြပေ။

Song of the South ဆိုသည့် ဒစ္စနေရီရှင်ရှင်ကားတစ်ကားကြောင့် လူတော်တော်များများ ဒေါသဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ဤကားတွင် အဓိက ဇာတ်ကောင်မှာ အန်ကယ်ရီမူစ်(Uncle Remus)ဟုခေါ်သော အမေရိကန်လူမည်းတစ်ဦးအကြောင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် အမေရိကန် တောင်ပိုင်း စိုက်ပျိုးရေးခြံတွင် နေထိုင်သူဖြစ်သည်။ (ဤဇာတ်ကား၏ ဇာတ်လမ်းကို ပြည်တွင်းစစ်ပြီးဆုံးပြီးနောက်ပိုင်းကာကို အခြေခံထား စေကာမူ) စောစောပိုင်းအမေရိကန်ပြည်သူ့အခွင့်အရေး အစည်းအရုံး ဖြစ်သည့် NAACP က ယင်းဇာတ်ကားသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝကို ပျော်စရာဖြစ်အောင် လုပ်ထားသည်ဟု မှတ်ယူခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန် လူမည်းများ စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရသည်။ ဝေဖန်ရေးသမားများက ဝေါဟာရသည် အသိပညာခေတ်မမီတော့ဟု ဆိုကြသည်။

ဝေါဟာရသည် Seal Island ကဲ့သို့ သဘာဝရှင်ရှင်ကားများ ထုတ်လုပ်သည့်ဖက် လှည့်ခဲ့သည်။ တကယ့်တိရစ္ဆာန်များနှင့် ရိုက်ကူး သည့် ဇာတ်လမ်းဖြစ်သော်လည်း ဖန်တီးထားသော ဇာတ်လမ်း ဖြစ် သည်။ ဝေါဟာရသည် သူ၏ ဂန္ထဝင်ဇာတ်ကားရိုက်ကူးတုန်းကလို သူ နှလုံးသားခံစားချက်နှင့် အဆိုပါ ဇာတ်လမ်းများကို ရိုက်ကူးခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပေ။ ရှင်ရှင်ထုတ်လုပ်မှုမှာ သူ့အတွက် အနည်းငယ် ပျင်းစရာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်လာနိုင်သည်။

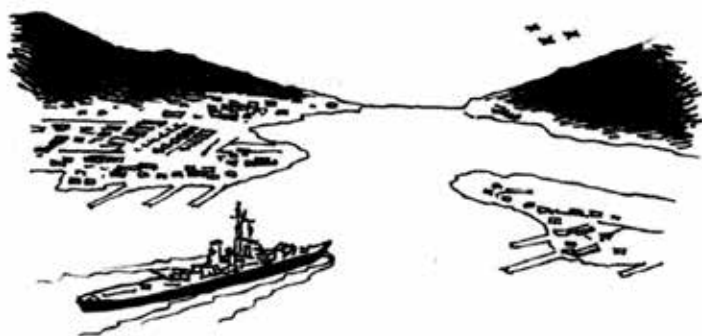
သို့မဟုတ် ဝေါဟာရသည် နောက်ထပ် ကြီးကြီးမားမား အရာ တစ်ခုအတွက် စဉ်းစားကောင်း စဉ်းစားနေတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ပုလဲဆိပ်ကမ်း

(၁၉၄၁)ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၇)ရက်နေ့၊ တနင်္ဂနွေနေ့၌ ဂျပန်များက ဟာဝိုင်းအီရို အမေရိကန်ရေတပ်အခြေစိုက် ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ဗုံးကြဲချခဲ့သည်။ ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောများ၊ လေယာဉ်များ ပျက်စီးခဲ့ပြီး လူပေါင်း (၂၄၀၀)သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ဤသတင်းကြောင့် အမေရိကန်များ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခဲ့ရသည်။ နောက်တစ်ရက်တွင် အမေရိကန် သမ္မတ ဖရန်ကလင်ရူစဗဲ (Franklin Roosevelt) က ဂျပန်ကို စစ်ကြေညာခဲ့သည်။ သုံးရက်အကြာတွင် အမေရိကန်က ဂျာမနီနှင့် အီတလီတို့ကို စစ်ကြေညာခဲ့သည်။ (၁၉၄၅)ခုနှစ်၊ မေလတွင် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးသည် ဥရောပတွင် ပြီးဆုံးခဲ့သည်။ ဂျပန်သည် (၁၉၄၅) ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအထိ လက်နက်မချသေးပေ။ (၁၉၄၅)ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ဂျပန်နိုင်ငံ နာဂစကီး (Nagasaki)နှင့် ဟိရိုရှီးမားမြို့(Hiroshima)များကို အနုမြူဗုံးကြဲချပြီး နောက်မှ လက်နက်ချခဲ့သည်။

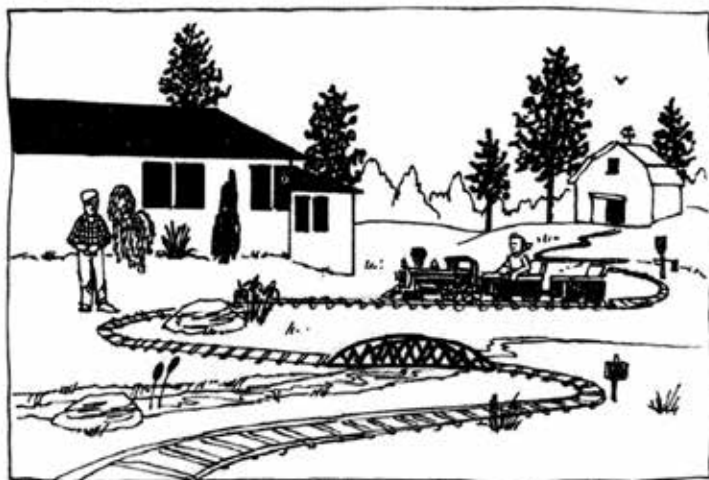

FRANKLIN D. ROOSEVELT

အနိး-(၁၀)
စိတ်ကူးယဉ်ကမာလေးတစ်ခု

အချို့သောအခြေအနေများတွင် ဝေ့ထဲသည် ပင်ကိုယ်အား
ဖြင့် ကလေးတစ်ယောက်လို ရှိနေတတ်သည်။ ဂရစ်ဖစ်ပန်းခြံတွင်းရှိ
ချားရဟတ်များဆီသို့ သမီးများကို ခေါ်သွားပြီး သူကလည်း
မြင်းရုပ်တစ်ရုပ်ပေါ်တွင် လိုက်ပါစီးခဲ့သည်။

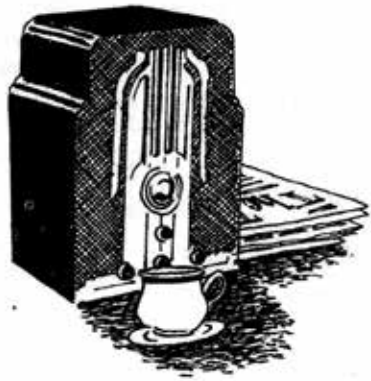

ဝေါထ်သည် အိမ်တွင် သံပတ်ပေးရသော ကလေးကစား
 စရာများနှင့် အရုပ်ရထားကလေးများနှင့် ကလိပြီး ဆော့ကစားနေ
 တတ်သည်။ သူ၏ ကျယ်ပြန့်လှသော နောက်ဖေးခြံတွင် တကယ့်
 ရထားလမ်းငယ်လေးများကိုပင် တည်ဆောက်ထားသည်။ တနင်္ဂနွေ
 နေ့များတွင် ဝေါထ်သည် အင်ဂျင်နီယာဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားသည်။
 သူက သူ၏သမီးများနှင့် မိတ်ဆွေများကို တင်ဆောင်၍ ရထားစီး
 ခိုင်သည်။ ထို့နောက် ဝေါထ်သည် ငှက်ပျောသီးအခြမ်းလိုက်ပါသော
 ရေခဲမုန့်များကို စီမံပြီး ကျွေးသည်။ မည်သူမျှ ကုန်အောင် မစားနိုင်
 ကြချေ။ ပျော်စရာပွဲလေးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။

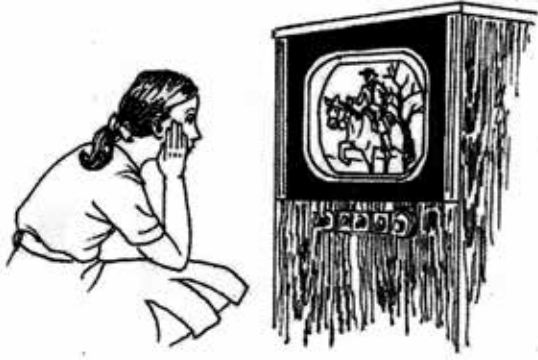
ဝေ့ထံက စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ ကလေးငယ်များသာမက မိသားစုများ အတူတကွ သွားရောက်ပြီး ပျော်ပျော်ပါးပါး နေနိုင်ကြ မည့် နေရာတစ်ခု ဖန်တီးပေးနိုင်ခဲ့လျှင် ကောင်းမည်လောဟု စဉ်းစား မိခဲ့သည်။ သန့်ရှင်းသော၊ မတူကွဲပြားသော၊ ပို၍ကောင်းမွန်သော ပျော်စရာပန်းခြံနှင့် တူပေလိမ့်မည်။ မစ်ဆူရီရှိ မာဆယ်လင်းကဲ့သို့ ကျေးရွာတစ်ရွာလည်း ယင်းပန်းခြံထဲမှာ ရှိရမည်။ စတိုးဆိုင်များ ကလည်း ဒစ္စနေအင်္ကျီများနှင့် ကစားစရာများကို ရောင်းချနိုင်မည်။ ထိုနေရာတွင် ရထားလမ်းငယ်လေးတစ်ခုလည်း ရှိရမည်။ ရုပ်ရှင်ရုံ လေးတစ်ရုံနှင့် မြင်းစီးရမည့်နေရာများလည်း ရှိလိမ့်မည်။

ရွှိုင်းကမူ ဒစ္စနေကမ္ဘာပျော်စရာဥယျာဉ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အရူးအမူး မဖြစ်မိချေ။ ယင်းလုပ်ငန်းအတွက် မည်သူက ငွေထုတ် ပေးမည်နည်းဟု သူက မေးခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဝေ့ထံတွင် အဖြေရှိပြီးသား ဖြစ်သည်။

ဝေါ့ထံသည် ရုပ်မြင်သံကြားကို စွဲစွဲလန်းလန်း ရှိသည်။ ရုပ်မြင်သံကြားသည် သူ့အတွက် နောက်ထပ်ကြီးမားသော ရည်မှန်းချက်ဟု မြင်ထားသည်။ (၁၉၂၀)ခုနှစ်နှင့် (၁၉၃၀)ခုနှစ်တစ်ပိုက်တွင် လူများက ရေဒီယိုမှ အစီအစဉ်များကို နားထောင်ကြသည်။ သို့သော်လည်း အသံကို နားထောင်၍ရပြီး ရုပ်ကို မမြင်ရချေ။

ရုပ်မြင်သံကြားပေါ်လာ၍ ရေဒီယိုဖျော်ဖြေတင်ဆက်မှုများ အဆုံးသတ်သွားသည်။ ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်သူများက ရုပ်မြင်သံကြားကို ရန်သူအဖြစ် ယူဆခဲ့ကြသည်။ ရုပ်မြင်သံကြားဖန်သားပြင်လေးက ကြီးမားသော ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားမှ ပရိသတ်များကို ဆွဲခေါ်သွားခဲ့သည်။ ဝေါ့ထံသည် ရုပ်မြင်သံကြားကို ပရိသတ်များအား ဖျော်ဖြေရန် အခြားပစ္စည်းတစ်ခုအဖြစ် မြင်ခဲ့သည်။ ဒစ္စနေရုပ်မြင်သံကြား၏ အကျိုးရလဒ်အဖြစ် သူ၏ပျော်စရာဥယျာဉ်လုပ်ငန်းတွင် ကွန်ရက်တစ်ခုက ရင်းနှီးမြှုပ်နှံလိမ့်မည်ဟု သူယူဆခဲ့သည်။ သူ့ယူဆချက် မှန်ကန်ခဲ့သည်။

အေဘီစီရုပ်သံက ဒစ္စနေး၏ကာတွန်းကားများနှင့် လှုပ်ရှားမှု အက်ရှင်ဇာတ်လမ်းတိုများကို စတင်ပြသလာခဲ့သည်။ လူကြိုက်အလွန် များခဲ့သည်။ လူကြိုက်အများဆုံးတစ်ခုတည်းသော အစီအစဉ်မှာ ဟာသသရုပ်ဆောင် လူစီလ်ဘော(Lucille Ball) ပါဝင်သရုပ်ဆောင် ထားသော (I Love Lucy) ဆိုသော ဇာတ်ကားဖြစ်သည်။

ဝေ့ထံသည် ယင်းပြကွက်များတွင် အစီအစဉ်တင်ဆက်သူ လုပ်ခဲ့သည်။ ကြည့်ရှုသူ ပရိသတ်များကို သူက ရင်းရင်းနှီးနှီး အဖိုး တစ်ယောက်အဖြစ် ရုပ်သံမှနေ၍ စကားပြောခဲ့သည်။ များမကြာမီ မှာပင် ကလေးများအားလုံးက ဝေ့ထံ၏မျက်နှာကို မျက်မှန်းတန်းမိ လာကြသည်။ သူလည်း သရုပ်ဆောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ABC ရုပ်သံအတွက် မစ်ကီမောက်စ်ကလပ်သည် အခြား အသည်းစွဲစရာ တစ်ခုဖြစ်ခဲ့သည်။ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်တစ်ခုတိုင်း တွင် မောက်စကက်တီးရား (Mouseketeers) ဟုခေါ်သော သရုပ် ဆောင်ကလေးငယ်တစ်စုက ဖျော်ဖြေတင်ဆက်သည့်အကများနှင့် သီချင်းများ၊ ကာတွန်းကားတစ်ကားနှင့် သတင်းအခန်းများ ပါဝင် သည်။ ပထမဦးဆုံးပြသမှုကို (၁၉၅၅)ခုနှစ်တွင် တင်ဆက်ခဲ့ပြီး တစ်ပတ်လျှင် ငါးရက်ပြသခဲ့မှုမှာ နှစ်အတန်ကြာခဲ့သည်။

သူသည် (Davy Crockett) ဒေဗီကရော့ကက်ဟုခေါ်သော ကောင်းဘွိုင်ဇာတ်လမ်းတွဲငယ်တစ်ခုကိုလည်း ဖန်တီးခဲ့သည်။ ဒေဗီ ကရော့ကက်သည် (၁၈၀၀)ပြည့်နှစ်စောစောပိုင်းက တင်နက်ဆီ ပြည်နယ်တွင် နေထိုင်ခဲ့သော အမှန်တကယ်ရှိခဲ့သည့် နယ်သစ်ရှာ

အခြေချနေထိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ဒေဗီအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရန် အတွက် ဝေါ့ထ်က ဖက်စ်ပါကာ (Fess Parker) ဆိုသည့် ရုပ်ရည် ချောမောသော လူငယ်တစ်ဦးကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ဒေဗီကရော့ကက် တွင် ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက် သုံးကွက်ပါရှိသည်။ သို့သော်လည်း ကလေးတိုင်းက ဒေဗီဆောင်းထားသည့် သားမွေးဦးထုပ်မျိုးကို လိုချင် ကြသည်။ ဇာတ်ဝင်သီချင်းမှ စာသားများကိုလည်း ကလေးများက သိထားကြသည်။

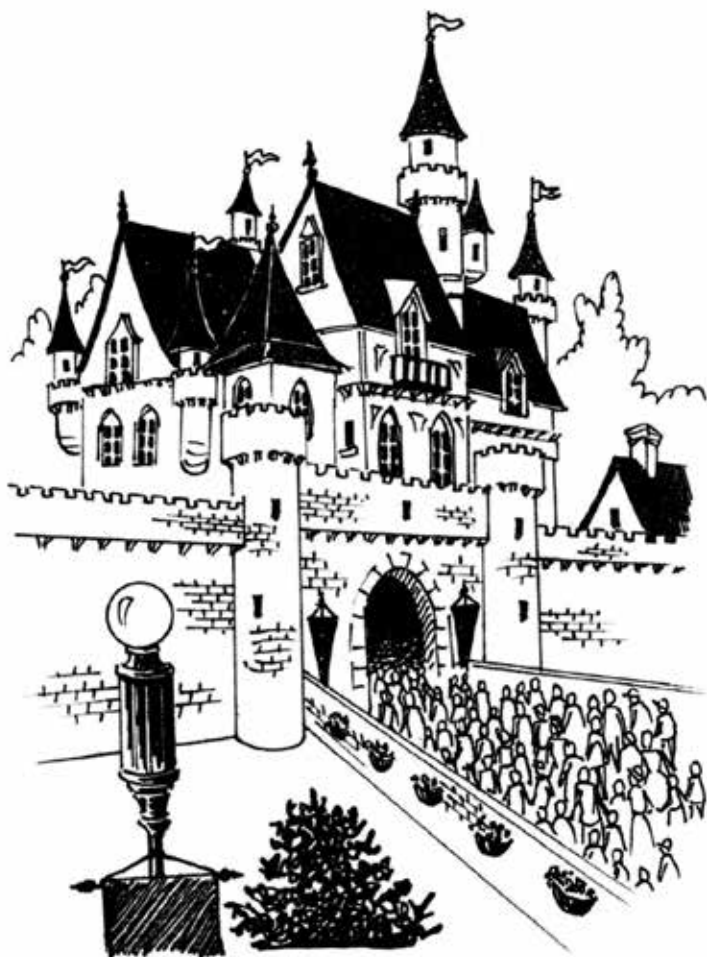
ရုပ်မြင်သံကြားမှနေ၍ စတူဒီယိုအတွက် ဝင်ငွေများစွာ ရခဲ့ သည်။ ရုပ်မြင်သံကြားကျေးဇူးကြောင့် ဝေါ့ထ်သည် သူ၏ ဒစ္စနီစီမံ ချက်လုပ်ငန်းများကဲ့သို့ပင် ဝေါ့ထ်က ရုပ်သံလုပ်ငန်းကိုလည်း ထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ သူက ပျော်စရာဥယျာဉ်တွင် လုပ်ကိုင်ရတာကို

ကျေနပ်နှစ်သက်ခဲ့သည်။ တောအုပ်တစ်ခုဖန်တီးလိုလျှင် သူဖန်တီးလိုက်သည်။ အကယ်၍ ရေကန်တစ်ကန်သည် ကြီးကြီးမားမား မဖြစ်သေးဟုယူဆလျှင် ရေကန်ကို ချဲ့ခဲ့သည်။

(၁၉၅၅)ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၇)ရက်နေ့တွင် ဒစ္စနေလန်းဥယျာဉ်ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်၊ အနာဟိုင်းမြို့ (Anaheim) တွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းမတိုင်မီ လေးရက်ကမူ သူနှင့်လီလီယန်တို့သည် အနှစ် (၃၀)မြောက် လက်ထပ်ပွဲနှစ်ပတ်လည်နေ့ကို ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

ဒစ္စနေကမ္ဘာဥယျာဉ်ဖွင့်သည့်နေ့သည် ချောချောမွေ့မွေ့ဖြစ်မလာခဲ့ပေ။ လူအုပ်ကြီးမှာ အပူချိန် (၁၀၀)ဒီဂရီထဲတွင် တန်းစီ၍ စောင့်ဆိုင်းခဲ့ကြရသည်။ အချို့သော အပျော်စီးရထားများမှာ လည်ပတ်ခြင်းမရှိချေ။ ရထားက ဘယ်ဘက်ကိုမှမသွားဘဲ တစ်ဖက်ပိတ်လမ်းဘက်သာ သွားနေသည်။ အမှိုက်ပုံးနှင့် ရေပန်းများကိုလည်း လုံလောက်စွာ မထားပေးချေ။

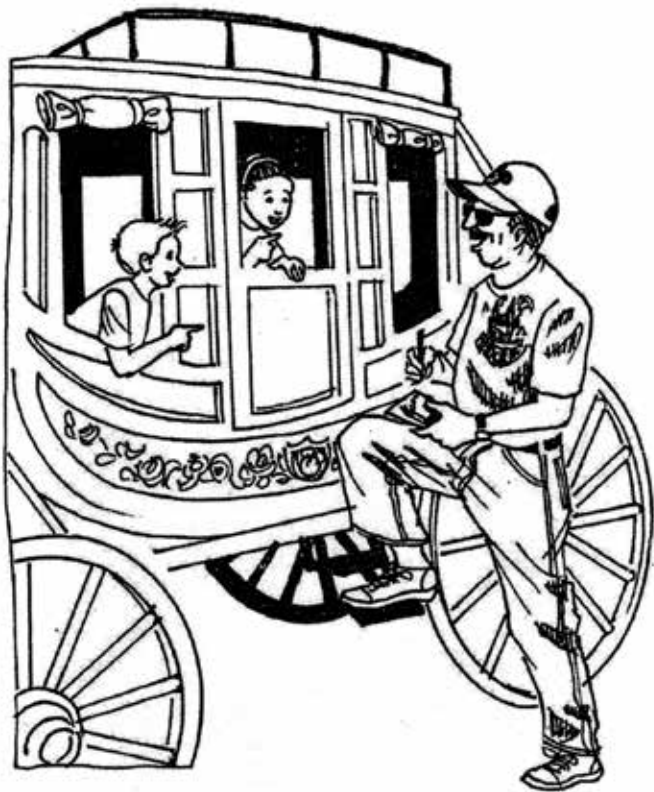
သို့သော်လည်း ဝေါ့ထဲက ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် လိုအပ်ချက်များကို ပြင်ဆင်ပေးခဲ့သည်။ မကြာမီမှာပင် ဒစ္စနေဥယျာဉ်ကမ္ဘာသည် ချို့ယွင်းချက်မရှိသောနေရာ ဖြစ်လာသည်။ ဒစ္စနေကမ္ဘာတွင် အလုပ်လုပ်သူတိုင်းသည် ယဉ်ကျေးပျူငှာကြပြီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ရှိကြသည်။ (ဝန်ထမ်းများသည် ဧည့်သည်များကို မည်သို့ပြုမူဆက်ဆံရမည်ကို သင်ကြားရန် 'ဒစ္စနေယူနီဗာစီတီ' သို့ သွားကြရသည်)

ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ လူများကလည်း ဒစ္စနေးကမ္ဘာသို့ အံ့နှင့် ကျင်းနှင့် ရောက်လာကြသည်။ ဒဏ္ဍာရီလာရဲတိုက်နှင့် ဒဏ္ဍာရီပုံပြင် ထဲမှ ဇာတ်ကောင်များကဲ့သို့ ဝတ်ထားသူများနှင့်အတူ စိတ်ကူးယဉ် ကမ္ဘာဥယျာဉ်ထဲတွင် ပြည်သူများ အချိန်ဖြုန်းနိုင်ကြသည်။ Adventure Land ခေါ် စွန့်စားကမ္ဘာတွင်လည်း လူများသည် ရေမြင်းကြီး များနှင့် အခြားတောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များကို ကြည့်နိုင်ကြသည်။

သို့မဟုတ် မတ်တိုန်းလှေသင်္ဘော(Mark Twain Riverboat) ကိုလည်း စီးနိုင်သည်။ မစ်ဆူရီပြည်နယ်။ မာဆယ်လင်းမြို့ရှိ လမ်းမကြီးနှင့်ဆင်တူ မိန်းလမ်းကြီးတစ်ခုလည်း ဖောက်လုပ်ထားသည်။

ဝေါ့ထံသည် အခြားသူများလိုပင် ဒစ္စနေးလန်းကို စိတ်ဝင်
 စားနှစ်သက်သည်။ သို့သော် သူ့ပရိသတ်များ ဝိုင်းအံ့လာကြမည်
 စိုး၍ ဒစ္စနေးကမ္ဘာထဲသွားလျှင် တွဲရဲရွဲကျနေသော ဦးထုပ်ဆောင်းပြီး
 နေကာမျက်မှန်တပ်ထားရသည်။ တစ်ခါတလေ ကလေးငယ်တစ်ဦး
 ကမူ သူ့ကို မှတ်မိနေတတ်သည်။ ဝေါ့ထံက ကလေးငယ်ကို
 တိတ်တိတ်နေရန်ပြောပြီး လျှို့ဝှက်စွာ ရှောင်ပြေးခဲ့ရသည်။

ပုံမှန်အလုပ်ချိန်နောက်ပိုင်းတွင် ဝေ့ထံသည် ဒစ္စနေလန်းတွင် အချိန်ပြည့်ရှိနေခဲ့သည်။ လမ်းများပေါ်တွင် သူက မီးသတ်ကားငယ် ကလေးကို မောင်းသည်။ သို့မဟုတ် မိန်းလမ်းမကြီးပေါ်တွင် မီးသတ် အဆောက်အဦးအပေါ်ထပ် အခန်းတွင် အပန်းဖြေအနားယူသည်။ သူက နောက်ထပ်ကြီးကြီးမားမား အစီအစဉ်တစ်ခုကို စဉ်းစားပြီး နေသည်။ ယင်းလုပ်ငန်းမှာ အနာဂတ်မြို့ပြစီမံချက် ဖြစ်သည်။ ဝေ့ထံ၏စီမံချက်မှာ EPCOT ခေါ် အနာဂတ်လူနေရပ်ကွက်များကို ဖန်တီးရန်ပင် ဖြစ်သည်။ အနာဂတ်လူနေရပ်ကွက်တွင် တစ်လမ်းပြေး ရထားလမ်းများနှင့် မော်တော်ကားဘေးအန္တရာယ်မှ ကလေးများကို ကာကွယ်ပေးရန် မြေအောက်လမ်းများ ပါဝင်သည်။ မြို့၏လမ်းများသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အခြားနိုင်ငံများမှ လမ်းပေါင်းစုံနှင့် တူညီအောင် ဒီဇိုင်းဆွဲထားသည်။ ဤလိုနေရာမျိုးကား ဝေ့ထံကိုယ်တိုင် နေထိုင်လိုစိတ်ရှိသော လမ်းမျိုးပင် ဖြစ်သည်။

EPCOT

EPCOT သည် ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်၊ အော်လန်ဒိုမြို့ရှိ ဝေါ့ထ်ဒစ္စနေကမ္ဘာအတွင်းမှ ပျော်စရာဥယျာဉ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ EPCOT (Experimental Prototype Community Of Tomorrow) သည် အနာဂတ်၏ လက်တွေ့ စမ်းသပ်လူနေရပ်ကွက် ရှေ့ပြေးပုံစံဖြစ်သည်ဟု အဓိပ္ပါယ် ရသည်။ (၁၉၆၀)ပြည့်နှစ်များတွင် ဝေါ့ထ်သည် EPCOT ကို ပြည်သူများ နေထိုင်အလုပ်လုပ်စေနိုင်သည့် စံပြမြို့တစ်မြို့ ဖြစ်လာရန် တည်ဆောက်ရန် စီစဉ်ထားသည်။ အနာဂတ် မြို့တွင် ရာဇဝတ်မှုခင်း မရှိ၊ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက် သို့မဟုတ် မော်တော်ယာဉ်သွားလာမှု မရှိချေ။ သူကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဒစ္စနေကုမ္ပဏီက မြို့တစ်မြို့ကို ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်မှု မပြုလိုကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် (၁၉၈၂)ခုနှစ် တွင် ဖော်ထုတ်ခဲ့သော EPCOT သည်လည်း ပြောင်းလဲခဲ့ ရသည်။ ထိုစီမံချက်သည် ကမ္ဘာတစ်လွှားရှိ နိုင်ငံများ၏ မတူညီသော ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဓလေ့ထုံးစံများကို ဗန်းပြစရာ တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။

အခန်း-(၁၁)
နောက်ဆုံးခရီး

အချို့သော လူများသည် အသက်ကြီးလာချိန်တွင် အေးအေး
ဆေးဆေး သက်သက်သာသာ နေကြသည်။ သို့သော်လည်း ဝေ့ထိတ်
ကတော့ ထိုသို့မဟုတ်ချေ။ လုပ်ငန်းများ ထွက်ပေါ်လာရေးအတွက်
သူတို့တွင် စိတ်ကူးပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိနေသည်။

(၁၉၆၄)ခုနှစ်တွင် နယူးယောက်စီးတီးအပြင်ဘက်တွင် ဧရာမကြီးမားလှသော ပြပွဲကြီးတစ်ခု ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အချို့သော အကောင်းဆုံးပြသမှုများကို ဝေါ့ထံက ဒီဇိုင်းဆွဲခဲ့သည်။ ယင်းပြသမှု များထဲတွင် 'လင်ကွန်းနှင့် ကြီးမြတ်လှသော တစ်ခဏ' ဟု အမည် ပေးထားသော ပြကွက် ဖြစ်သည်။ အေဗရာဟမ်လင်ကွန်း စက်ရုပ် တစ်ခုက သူ့ထိုင်ခုံပေါ်မှထ၍ ရပ်သည်။ သူ့ပရိသတ်များကို ဘယ်ကြည့် ညာကြည့် လုပ်သည်။ လွတ်လပ်မှုအကြောင်း သူ၏မိန့်ခွန်း အချို့ကို ပြောသည်။ စက်ရုပ်မှာ အလွန်ပီပြင်လှ၍ အခြားသရုပ် ဆောင်တစ်ဦးက သရုပ်ဆောင်ထားသည်ဟု လူများက ယူဆခဲ့ ကြသည်။

ဝေ့ထံသည် စတုဒီယိုတွင် များစွာအချိန်မယူတော့ချေ။ ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်မှုကိုလည်း သူစိတ်မဝင်စားတော့ချေ။ သမီးနှစ်ယောက်ဖြစ်သော ဒိုင်ယန်းနှင့် ရှာရွန်တို့ နှစ်ဦးစလုံးကို လက်ထပ်ပေးပြီး ဖြစ်သည်။ ဝေ့ထံနှင့် လီလီယန်တို့နှစ်ယောက်သည် သူတို့မြေးများအတွက် ပုံမှန်ကလေးထိန်းများ ဖြစ်လာကြသည်။ ကလေးပေါက်စလေးများဖြင့် တဖန်ပြန်လည်စိုပြည်လာသော အိမ်ကြီးကို ဝေ့ထံက နှစ်သက်ခဲ့သည်။ သူ၏မြေးကလေးများကို ဒစွနေးလန်းတွင် မည်သူမျှမရှိသည့်အချိန်၌ ဖူးစမ်းလေ့လာရန် ညဘက်တွင် ခေါ်သွားပေးသည်။ သူ၏ မြေးကလေးများကို သူ၏ရုပ်ရှင်ကားများတွင် အပျော်သဘောနှင့် ထည့်သွင်းရိုက်ကူးခဲ့သည်။

(၁၉၆၆)ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဝေါ့ထ်နှင့် လီလီယန်တို့သည် သူတို့၏ (၄၁)နှစ်မြောက် မင်္ဂလာအခမ်းအနားကို ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ မိသားစုတစ်စုလုံးကို ကိုလံဘီယာသို့ သင်္ဘောဖြင့် အပျော်ခရီး ခေါ်သွားခဲ့သည်။ ဝေါ့ထ်သည် ကောင်းစွာ မကျန်းမာချေ။ သို့သော်လည်း မြေးကလေးများနှင့် အတူနေရသည်ကို ပျော်နေသည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ မြေးကလေးများ ခိုတက်ဆော့ကစားခွင့် ပြုသည်။ သူမောပန်းလာချိန်တွင် သူသည် သင်္ဘောအပေါ်ထပ်သို့တက်၍ စဉ်းစားခန်းဝင်နေသည်။

အပျော်ခရီးထွက်ပြီးနောက် ဝေါ့ထဲကျန်းမာရေးသည် ကောင်းမွန်မလာခဲ့ပေ။ ဆေးစစ်လိုက်မှုကြောင့် ရောဂါကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ သူ့တွင် အဆုတ်ကင်ဆာ ရှိနေသည်။ ဝေါ့ထဲသည် ပြင်သစ်မှာ နေထိုင်စဉ်ကတည်းက စီးကရက်များ သောက်ခဲ့သည်။ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းသည် ကင်ဆာရောဂါဖြစ်စေတတ်ကြောင်း (၁၉၆၄)ခုနှစ်အထိ မည်သူမျှ မသိကြသေးချေ။

ဝေါ့ထဲကို ဆေးရုံတင်ထားချိန်တွင် ရွှိုင်းက လာရောက်ကြည့်ရှုသည်။ ဝေါ့ထဲက မျက်နှာကြက်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်ကို ရွှိုင်းတွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ ဝေါ့ထဲက EPCOT တွင် ဘာတွေဖြစ်လာတော့မည်ကို ထောက်ပြခဲ့သည်။ နောက်တစ်ရက် (၁၉၆၆)ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၅)ရက်နေ့တွင် ဝေါ့ထဲကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၅)နှစ်သာ ရှိသေးသည်။

(၁၉၇၁)ခုနှစ်တွင် ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်တွင် ဝေါ့ထ်ဒစ္စနေ ကမ္ဘာ့ဖွင့်ပွဲကို ဝေါ့ထ်ကြည့်ခွင့်မရခဲ့တော့ချေ။ သို့သော်လည်း ရွှင်းက ရှိနေသေးသည်။ ရွှင်းက ဝေါ့ထ်ဒစ္စနေကမ္ဘာကိုဖွင့်ပြီးမှ အနားယူ ခဲ့သည်။

ဝေါ့ထ်ကွယ်လွန်ခဲ့တာ ကြာခဲ့ပေပြီ။ သို့သော်လည်း ဒစ္စနေ စာအုပ်များ၊ အသံသွင်းတိတ်ခွေများ၊ ရုပ်ရှင်များ၊ ကလေးကစားစရာ များသည် ဖျော်ဖြေတင်ဆက်မှုအဖြစ် ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ တစ်လွှား သန်းနှင့်ချီသော လူများသည် ဒစ္စနေကမ္ဘာသို့ လာရောက် လည်ပတ်မြဲ ဖြစ်သည်။ ဥယျာဉ်များမှနေ၍ ဝေါ့ထ်၏စိတ်ကူး စိတ်သန်းများသည် လူများကို ဖျော်ဖြေပေးလျက်ပင် ရှိသည်။

ဝေါ့ထိတ်ဒစနေဘဝ၏ နေ့စွဲမှတ်တမ်း

- ၁၉၀၁- ဝေါ့ထိတ်ဒစနေကို အီလီနွိုက်ပြည်နယ်၊ ချီကာဂိုမြို့တွင် ဒီဇင်ဘာလ (၅)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။
- ၁၉၀၆- ဒစနေးမိသားစု မစ်ဆူရီပြည်နယ်ရှိ မာဆယ်လင်း စိုက်ပျိုးရေးခြံသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြသည်။
- ၁၉၁၀- ဒစနေးမိသားစု မစ်ဆူရီပြည်နယ် ကင်းဆက်စီးတီးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။
- ၁၉၁၇- ဒစနေးမိသားစု ချီကာဂိုသို့ ပြောင်းခဲ့သည်။
- ၁၉၁၈- ပထမကမ္ဘာစစ်အတွင်း ပြင်သစ်တွင် ဝေါ့ထိတ်သည် လူနာတင်ကား မောင်းခဲ့သည်။
- ၁၉၁၉- ဝေါ့ထိတ်သည် သူ၏ ပထမဦးဆုံး ကြော်ငြာပန်းချီကုမ္ပဏီကို စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။
- ၁၉၂၀- ကင်းဆက်စီးတီးဆလိုက်ကုမ္ပဏီတွင် ဝေါ့ထိတ်သည်အရပ်များ သက်ဝင်လှုပ်ရှားပုံပညာကို လေ့လာခဲ့သည်။
- ၁၉၂၂- ဝေါ့ထိတ်က Laugh-O-Gram ကာတွန်းများကို ထုတ်လုပ်သည်။
- ၁၉၂၃- ဝေါ့ထိတ်နှင့် အစ်ကိုဖြစ်သူ ရွိုင်းတို့ ဒစနေဘရာသား စတူဒီယိုကို စတင်ထူထောင်သည်။
- ၁၉၂၅- ဇူလိုင်လ (၁၃)ရက်နေ့တွင် လီလီယန်ဘောင်းနှင့်

လက်ထပ်သည်။

၁၉၂၈- 'မီးသင်္ဘောပီလီ'ခေါ်သော မစ်ကီမောက်စ်ရုပ်ရှင်ပြသ
ခဲ့သည်။

၁၉၃၇- စနိုးဂိုက်နှင့် လူပုလေးခုနစ်ယောက်ဇာတ်ကား စတင်ပြသ
သည်။

၁၉၅၀- One Hour In Wonderland ဆိုသော ရုပ်မြင်သံကြား
ဇာတ်လမ်းတွင် ဝေါ့ထ်ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၅၅- ဝေါ့ထ်က ဒစ္စနေလန်းကို ဇူလိုင်လ (၁၇)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်ခဲ့
သည်။

၁၉၆၄- နယူးယောက်ကမ္ဘာ့ပြပွဲကြီးတွင် ဒစ္စနေ ပါဝင်ပြသခဲ့သည်။

၁၉၆၅- EPCOT အတွက် ရွှင်းက ဖလော်ရီဒါတွင် အခြေချသည်။

၁၉၆၆- ဒီဇင်ဘာလ (၁၅)ရက်နေ့တွင် အဆုတ်ကင်ဆာရောဂါဖြင့်
ဝေါ့ထ်ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ငေါ့ထိဒစနေနှင့် ခေတ်ပြိုင်ကမ္ဘာဖြစ်ရပ်များ

- ၁၉၀၁- မာကိုနီက သူ၏ပထမဦးဆုံး အတ္ထုလင်္ကာတစ်ဖြတ်ကျော် အချက်ပြစနစ်ကို ပေးပို့သည်။
- ၁၉၀၃- ရွိုက်ညီအစ်ကိုများ ပထမဦးဆုံး လေကြောင်းပျံသန်းသည်။
- ၁၉၁၂- တိုင်တန်းနစ်သင်္ဘောနစ်မြုပ်ပြီး လူ (၁၅၁၃)ဦး သေဆုံးသည်။
- ၁၉၁၇- ရုရှားတော်လှန်ရေး စတင်သည်။
- ၁၉၁၈- ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးသည်။
- ၁၉၂၀- နယူးယောက်ယန်းကီးများက Baby Ruth လက်မှတ် ရေးထိုးသည်။
- ၁၉၂၂- အေဗရာဟမ်လင်ကွန်း အထိမ်းအမှတ် စတင်ဖွင့်လှစ်သည်။
- ၁၉၂၅- အဒေါ့ဖ်ဟစ်တလာက သူ၏ Mein Kampf စာအုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။
- ၁၉၃၂- အမဲလီယာ အီရာဟတ်(Amelia Earhart) က အတ္ထုလင်္ကာ တိတ်ကို တစ်ကိုယ်တော်ဖြတ်ကျော် လေယာဉ်မောင်းခဲ့သည်။
- ၁၉၃၇- ဒေါက်တာဆွိုက်(Dr.Seuss) ၏ ပထမဦးဆုံး ကလေးစာအုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။
- ၁၉၃၇- ဂျာမနီက ပိုလန်ကို ကျူးကျော်ပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ် စတင်ခဲ့သည်။

- ၁၉၄၁- ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ဂျပန်ဗုံးကြဲပြီး အမေရိကန် စစ်ထဲ ဝင်လာသည်။
- ၁၉၄၅- ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ပြီးဆုံးသည်။
- ၁၉၅၅- အဲလ်ဘတ်အိုင်းစတိုင်း ကွယ်လွန်သည်။
- ၁၉၆၃- မာတင်လူသာကင်းဂျူနီယာက I Have A Dream မိန့်ခွန်း ပြောသည်။
- ၁၉၆၅- Yesterday ဟုအမည်ပေးထားသော ဘီတဲလ်အဖွဲ့၏ သီချင်း အမေရိကန်တွင် လူကြိုက်အများဆုံး နံပါတ်တစ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။
- ၁၉၆၆- Pampers ၏ တစ်ခါသုံး ကလေးဘောင်းဘီများ လူကြိုက် များခဲ့သည်။